ಕುಮಾರವಿಜಯ

[ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ ಕಾಳಗ]

[ಸೂಚನೆ: ಇದು ಕವಿವರ ಮುದ್ದಣ ವಿರಚಿತ ಕುಮಾರವಿಜಯ ಪ್ರಸಂಗದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು, ಭಾಗವತರಿಗೆ ಆಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ]

[ಪಾತ್ರಗಳು: ದೇವೇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ, ವರುಣ, ವಾಯು, ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ, ನಾರದ, ಭಾನುಕೋಪ, ಶಚಿ, ಬೃಹಸ್ವತಿ, ದೇವತೆಗಳು, ಮೇಘಾಸುರ, ಕಾಲಾಸುರ, ನೀಲಕೇಶ, ಬಾಗಿಲಭಟ, ಜಯಂತ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಅಜಮುಖಿ, ದೂರ್ವಾಸ, ಮಾಯಾ ಅಜಮುಖಿ, ಮಂಜುಘೋಷೆ, ಶಾಸ್ತಾರ, ಈಶ್ವರ, ಪಾರ್ವತಿ, ಷಣ್ಮುಖ, ಭೃಂಗಿ, ಭೃಕುಟಿ, ವೀರಬಾಹುಕ, ದೂತ, ಹಿರಣ್ಯಕ, ಪದ್ಮಿನಿ, ಸುರಸೇನೆ]

[ದೇವೇಂದ್ರನ ತೆರೆ ಓಲಗ, ತೈದತಾ.....]

ದೇವೇಂದ್ರ : (ವಾರ್ಧಿಕ) ಚಿತ್ತವಿಪುದಖಿಲ ಮುನಿವರರೊರ್ಮೆ ನಾಕೇಶ | ನಿತ್ತ ಸುರಪುರದಿ ಭೌಮಪ್ರತಿಹ ಪ್ರರುಜಜಿತ | ವೃತ್ತ ರೇಣುಕ ತಪನ ಚವಮಾನ ನಿಮಿಷಾದ್ಯ ನಿಮಿಷರಿಂ ವೈಭವದೊಳು ॥ ಮತ್ತೆ ಮೇನಕೆ ರಂಭೆಯೂರ್ವಶಿ ತಿಲೋತ್ತಮೆಯ | ರೊತ್ತಿನೊಳು ಪಾಡುತಿಹ ದೇವಗಾಯಕರಿಂದ | ಚಿತ್ತಾವಧಾನದಿಂ ದೊಡ್ಡೋಲಗವನಿತ್ತು ಗೀಷ್ಟತಿಯ ಕರೆದೆಂದನು ॥

ದೇವೇಂದ್ರ: (ಕಾಂಭೋಜ-ಅಷ್ಟ) ಗುರುವರ್ಯ ಕೇಳೆನ್ನ ಮಾತ | ನಿನ್ನೊ | ಳರುಹುವುದೆಲ್ಲ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ॥ ಹರಿಹರ ಶರಜರ ಕರುಣದಿ ನಮಗಿನ್ನು | ದುರುಳರ ಭಯವೆಲ್ಲಿ | ದೊರಕಿತು ಸೌಖ್ಯವು ॥ ಗುರು ॥

ದೇವೇಂದ್ರ: (ಕಾಂಭೋಜ-ಅಷ್ಟ) ತಾರಕನಳಿದಮೇಲವರ | ಶೌರ್ಯ | ತೀರಿತೆಮ್ಮೊಡನಿಲ್ಲ ಬವರ || ಮೀರಿ ಬಂದಡೆ ಜಯ | ಸೇರುವುದುಂಟೆ ಪೇ | ಳಾರೆಮಗೆಣೆಯು ಕಾ | ಮಾರಿಯ ಕರುಣದಿ || ಗುರು ||

{ದೇವೇಂದ್ರ : (ಜಂಪ-1,2) ಧರಣೀಶ ಲಾಲಿಸೈ ಸುರ ಸಭೆಯೊಳೊಂದು ದಿನ | ಸುರಪಾಲನೋಲಗದೊ ಳಿರಲು ವೈಭವದಿ ॥ ಗರುಢ ಗಂಧರ್ವ ಕಿನ್ನರ ಯಕ್ಷ ನಿರ್ಜರರ । ನೆರವಿಯೊಪ್ಪಿರಲು ಕುಂದಿರದೆ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಜಂಪೆ-1,2) ಹರಿ ಹರ ವಿಧಾತರಿತ್ತಿರುವ ಈ ಸೌಭಾಗ್ಯ | ಸ್ಥಿರವಾದರಡಿಗಡಿಗೆ ಬರುವುದೆಡರುಗಳು || ಅದರೊಳಗೆ ದಾನವರು ಅಧಿಕ ವರ ಬಲದಿಂದ | ತ್ರಿದಿವವೇರ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಹದನವೇನೆನಲು ||}

[ತಾರಕಾಸುರ ವಧೆಯ ಕತೆ ಹೇಳಿ ಇನ್ನೂ ದಾನವರು ಬಂದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವುದು]

ಅಗ್ನಿ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ-2) ಎಂದ ವೈಶ್ವಾನರನು | ಭೀತಿಯ ಬಿಡು | ಇಂದ್ರನೆ ದನುಜರನು || ಕೊಂದು ಸುಟ್ಟುರುಹುತ್ತ | ಮುಂದೆ ವೈರಿಗಳಿಲ್ಲ | ಎಂದೆನಿಸುವೆನೆಂದನು ||

ವರುಣ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ-2) ವರುಣ ನುಡಿದನದಕೆ | ನಮ್ಮೊಳು ರಕ್ಕ | ಸರು ಬರೆ ಸಂಗ್ರಾಮಕೆ || ಹರಿ ಹರರೊಲುಮೆಯು | ನಿರತ ಸುರರೊಳಿರೆ | ಧುರದಿ ತೀರಿಪೆ ಕ್ಷಣಕೆ ||

ವಾಯು : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ-2) ಅನಿಲನೆಂದನು ಕನಲಿ | ಹಿಂದಕೆ ಬಂದ | ದನುಜರು ಕದನದಲಿ ॥ ಸೆಣಸುತ್ತೋಡಿಹರೆಲ್ಲ | ಮುನಿದು ಬಂದವರ ಕಾ | ಲನ ಠಾವ ತೋರ್ಪೆನಿಲ್ಲಿ ॥

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಬಲು ತೋಷವಾಂತೆನು ನೀವೆಂದ ನುಡಿಗೆ | ಕದನ ಕಲಿಗಳಹುದು ಸಂಗರದೊಳಗೆ || ಖಳರ ಭೀತಿಯು ನಮಗೆ ಎಳ್ಳಿನಿತಿಲ್ಲ | ನಳಿನನಾಭನ ದಯೆಯು ಇಹುದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ || (ದೇವತೆಗಳ ನಿರ್ಗಮನವಾದಲ್ಲಿಗೆ ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರನ ಪ್ರವೇಶ, ತೃತ್ಯತದ್ದಿನ್ನ ದೇಂ.....)

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ವಾರ್ಧಿಕ) ಮುನಿವರರು ಕೇಳಿ ಬರ್ದಿಲರಾಣ್ಮ ಜೀವನೊಡ | ನಿನಿತುಸುರಿ ಸಂಭ್ರಮ ದೊಳಿರೆ ಶೂರಪದ್ಮಾಖ್ಯ | ವನಧಿಮಧ್ಯದೊಳೆಸೆವ ವೀರಮಾಹೇಂದ್ರ ಧರಣೀ ತಳವ ಪರಿಪಾಲಿಸಿ || ದನುಜೇಶ್ವರಂ ಶಂಖಪಾಲಾದಿ ಸಚಿವರಿಂ | ದನುಸರಿಸಿ ವಜ್ರಬಾಹುಕನಗ್ನಿ ಮುಖ ಮುಖ್ಯ | ತನುಜರಿಂ ಸಪ್ತಾಂಗಯುತ ಸಭೆಯೊಳೆಸೆದಿರಲ್ ಸುರಮುನಿಪ ನಡೆತಂದನು ||

(ಕಶ್ಯಪಮುನಿ ಮತ್ತು ರಕ್ಕಸ ಕನ್ಯೆ ಸುರಸಿಗೆ ಜನಿಸಿದವರು - ಹಿರಿಯವ ಶೂರಪದ್ಮ ಮತ್ತು ಕಿರಿಯವ ತಾರಕಾಸುರ , ತಾರಕಾಸುರನನ್ನು ಷಣ್ಮುಖನು ಕೊಂದ ಕತೆ ಹೇಳುವುದು , ಸಮುದ್ರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವೀರಮಾಹೇಂದ್ರ ಪುರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸುವುದು)

{**ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ**: (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಮೆರೆವ ಮಾಹೇಂದ್ರದಲಿ ಪದ್ಮಾ | ಸುರನು ವೈಭವದಿಂದ ತನ್ನಯ | ಪರಮ ಸಿಂಹಾಸನವ ಏರುತ | ಒರೆದನಿಂತು ||

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಮೂರು ಜಗ ತಲ್ಲಣಿಸುತಿದೆ ರಣ | ಧೀರನೆನ್ನಯ ವಿಕ್ರಮಕೆ ಸರಿ ॥ ಯಾರಿಹರು ಧಾರಿಣಿಯೊಳನುಪಮ | ವೀರರೆನಿಸಿ ॥}

(ನಾರದರ ಆಗಮನ)

ನಾರದ: (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಕಾಲಕಂಧರ ಕಾಲ ಕಾಲಧಿಶಾಪಟ | ಫಾಲನಯನ ಶಂಕರ ॥ ನೀಲ ಲೋಹಿತ ರುಂಡಮಾಲ ಸದಾಶಿವ | ಶೂಲಿ ಗಿರೀಶ ಮೃಡ ॥ ಅಂಧಕರಿಪು ಸುರವಂದ್ಯ ತನ್ನನು ಸಲ | ಹೆಂದು ಜಪಿಸಿ ಮುನಿಪ ॥

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಬಂದುದರಿತು ಖಳವೃಂದ ಕರೆ | ತಂದತಿ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ॥ ಮಣಿಮಯ ಪೀಠದಿ ಮುನಿಯನೇರಿಸಿ ಪದ್ಮ | ಮಣಿದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ॥ ಧನ ಧಾನ್ಯ ವಸನ ಭೂ ಕನಕ ಸುರತ್ನ ವಾ | ಹನಗಳನರ್ಪಿಸುತ ॥

ನಾರದ : (ಯರಕಲಕಾಂಭೋಜ-ಅಷ್ಟ) ಭಳಿರೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಕೇಳು | ಖಳಕುಲಮಣಿಯೆ ॥ ಇಳೆಯ ಮಿಕ್ಕಿನ ಧೊರೆ | ಗಳು ನಿನಗೆಣೆಯೆ ॥ ಭಳಿರೆ ॥ಪ॥ ಅತಿಬಲಾನ್ವಿತ ನಿನ್ನ ಸತತ ಸೇವಿಪರು ದಿ | ಕ್ವತಿಗಳಸುರರೆಲ್ಲ ಹಿತರಿನ್ನೀ ಲೋಕದೊ | ಳತುಲ ವಿಖ್ಯಾತ ನೀನು || ನಿನ್ನಯ ವಸು | ಮತಿಗೆ ನಾ ಪೇಳ್ವುದೇನು || ಸೌಭಾಗ್ಯ ಶೋ | ಭಿತಮಾದ ನಗರವಿನ್ನು || ನಿನ್ನಸಮ ಭ | ಕುತಿಗಾಗಿ ತೋಷಾಬ್ಧಿಯೊಳಗಿರ್ಪೆ ತಾನು || ನಾರದ : (ಯರಕಲಕಾಂಭೋಜ-ಅಷ್ಟ) ಆದಡೊಂದಿಹುದಪ | ವಾದ ಸಲ್ಲಕ್ಷಣ | ಮಾದ ರತುನವ ನೀ | ನಾದುಕೊಳ್ಳದೆ ಸ್ವಲ್ಪ | ಭೇದವಾಗಿಹೆ ಇದನು || ಸೂಚಿಸಲು ನಾ | ಮೋದದಿ ಬಂದಿಹೆನು || ದುಷ್ಕರ್ಮವ | ಬೋಧಿಸೆ ನಡೆತಂದನು || ಎನ್ನುತ ಕೋಪ | ವಾದರಿಸಲು ಬೇಡ ಪೇಳುವೆನದನು ||

ನಾರದ: (ಯರಕಲಕಾಂಭೋಜ-ಅಷ್ಟ) ಸುರಪನರ್ಧಾಂಗಿಯ | ನರಿಯೆಯ ಶಚಿಯೆಂಬ | ತರುಣಿ ತಾ ತೇಜದಿ | ಮೆರೆವಳು ರವಿಯಂತೆ | ವರಿಸು ನೀ ಶೀಘ್ರದೊಳು ॥ ವೀರರನಟ್ಟಿ | ಕರೆತಹುದಿಲ್ಲಿ ಕೇಳು ॥ ಆಡಿದ ನುಡಿ | ಸರಿಬಂತೆ ನಿನಗೆ ಪೇಳು ॥ ಧಾರಿಣಿಯನ್ನು | ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತ ಸೌಖ್ಯದಿ ಮತ್ತೆ ಬಾಳು ॥

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಬೇಗಡೆ-ಆದಿ) ಸಹಜವೀ ನುಡಿ ಪೇಳ್ದು | ದಹುದೆಲೆ ಋಷಿಯೆ || ಸಹಜರ ಕಳುಹುವೆ | ತಹಡೆ ನಾ ಪುಸಿಯೆ || ರೋಗಿಯ ಬಯಕೆ ಪಾ | ಲೋಗರದಂತೆ || ಯೋಗಿ ಪೇಳಿದೆ ಸುಖ | ಸಾಗರ ಚಿಂತೇ || ಸಹಜ ||

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಬೇಗಡೆ-ಆದಿ) ರಂಭೆಯ ನಾಚಿಪ | ಳಂಬುದು ಖರೆಯು ॥ ಅಂಬುಜಮುಖಿ ಮುಗು | ಳಂಬನ ಕರಿಯು ॥ ಚಿತ್ತಜನೆನ್ನೊಡ | ನೆತ್ತಿಹ ಶರಕೆ ॥ ವೃತ್ತಕುಚೆಯ ಬಯ | ಸುತ್ತಿಹೆ ಧುರಕೆ ॥

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ: (ಭಾಮಿನಿ) ಸುರರೊಡೆಯನಿಂಗನ್ಯನಾರಿಯ | ರಿರುವಪ್ಸರಲೋಕದೊಳು ನಮ | ಗಿರದ ವಸ್ತುವ ಶಕ್ರಗೆನಲಾ ಮುನಿಪನುಸುರಿದನು ॥

ನಾರದ : (ಭಾಮಿನಿ) ಸರಿ ನುಡಿದೆ ತಾರಕನ ಕೊಲಿಸಿದ | ದುರುಳನಾಗಿಹನವನ ಮಡದಿಯ | ತರದುಳಿಯಬೇಡೆನುತ ತೆರಳಲು ಸಚಿವನೊಡನೊರೆದ ॥

(ನಾರದ ತೆರಳಿದ ನಂತರ)

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಕಾಂಭೋಜ-ಅಷ್ಟ) ಒಡೆಯಗಲ್ಲದ ವಸ್ತುವುಂಟೆ | ಮತ್ತಾ | ಬಡ ಜಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಶಚಿ ಗಂಟೆ | ಒಡನೆ ಗಮಿಸುತಂಚೆ | ನಡೆಯತಂದಪೆನಿತ್ತ || ತಡೆದಮರ ಬದೆದು ಶಕ್ರನ | ಕೆಡಹಿ ತಾರದೆ ಬಿಡೆನು ನಿಶ್ಚಯ ||

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಸಚಿವನಿಂತುಸಿರಿ ಪದ್ಮನು | ಶಚಿಯ ಬಯಕೆಯನಾಂತು ಮನದೊಳು | ಖಚಿತಗಯ್ದಯ್ದುವೆನು ನಾಕಕೆನುತ್ತ ಪೊರಮಡಲು ||

(ಶಚಿಯನ್ನು ತರಲು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ)

ಭಾನುಕೋಪ: (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಅಚಲವಲ್ಲಾಡಿದುದು ದಿಗ್ಗಜ | ನಿಚಯ ಕುಗ್ಗಿದುವನಿತರೊಳು ವಿಧಿ | ರಚನೆಗೋರ್ವನೆ ವೀರನಹ ರವಿಕೋಪನಿಂತೆಂದ ॥

ಭಾನುಕೋಪ : (ಮಾರವಿ–ಏಕ) ತಾತನೆ ಕೇಳ್ ನೀ | ನೇತಕೆ ಪೊರಡುವು | ದಾ ತರಳೆಯ ತರಲು || ಮಾತೆನಗಿತ್ತರೆ | ನಾತರುವೆನು ಸುರ | ನಾಥನ ದೆಸೆಗೆಡಿಸಿ || **ಭಾನುಕೋಪ** : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಉದ್ದುವೆ ಸೌರಿಯ | ನದ್ದುವೆ ವಾರಿಧಿ | ಮಧ್ಯದಿ ಹುತಹವನ ॥ ಸದ್ದಡಗಿಸುವೆನು | ಯುದ್ಧದೊಳನಿಬರ | ಬದ್ಧವಿದೆಲೆ ಪಿತನೆ ॥

ಭಾನುಕೋಪ : (ಮಾರವಿ–ಏಕ) ನಿಜವಿದು ಪಿತ ಕೇ | ಳಜ ಭವರನು ಗಜ | ಬಜಿಸುವೆ ಕೊಳುಗುಳದಿ || ರಜನೀಚರರಾವ್ | ತ್ರಿಜಗದೊಳೆಮ್ಮಯ | ಭುಜಬಲಕೆಣೆಯಿಹರೆ ||

ಭಾನುಕೋಪ: (ಮಾರವಿ–ಏಕ) ಅನಿಮಿಷರೆಮ್ಮಯ | ಘನ ಪೌರುಷಕೆಂ | ದನುವಾಗುವರುಸಿರು || ವಿನಯದೊಳಪ್ಪಣೆ | ತನಗೀಯನ್ನುತ | ಜನಕಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದ ||

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ: (ಭಾಮಿನಿ) ಎಂದೆನುತಲಾ ಭಾನುಕೋಪನು | ತಂದೆಗೊರೆಯಲು ಶೂರಪದ್ಮನು | ಮಂದಹಾಸದಿ ಸುತನ ಪೊಗಳುತಲೆಂದನೆಲೆ ಮಗನೆ ॥ ಬಂದುದೀ ನುಡಿ ಮನಕೆ ಸೂರ್ಯನ | ಪಿಂದೆ ತುಡುಕಿದ ವೀರ ನೀನದ | ರಿಂದ ನಾಮವಿದಾಯ್ತು ಖರೆಯೆಂದಿತ್ತನಪ್ಪಣೆಯ ॥

(ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟು ತೆರಳುತ್ತಾನೆ)

ಭಾನುಕೋಪ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ತಾತನಿಂದಪ್ಪಣೆಯ ಪಡೆಯುತ । ಖ್ಯಾತ ತನ್ನಯ ಸೇನೆಯೊಂದಿಗೆ ॥ ಘಾತಕಾಯುಧಗಳನು ಪಿಡಿಯುತ । ಪೊರಟನಾಗ ॥

(ಭಾನುಕೋಪನು ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ದೇವೇಂದ್ರನು ಕುಳಿತಲ್ಲಿಗೆ ನಾರದರು ಬರುತ್ತಾರೆ)

ದೇವೇಂದ್ರ: (ವಾರ್ಧಕ) ತಾಪಸೋತ್ತಮ ನಾರದಂ ಬರಲ್ ವಿಭವದೊಳ | ಗಾಪ ವಂದನೆಯೆಸಗಿ ಪೀಠದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ | ಲಾಪಮಂ ಪರಮ ಯೋಗೀಂದ್ರನೊಡನಾರಂಭಿಸುತ್ತೆಂದ ಶಕ್ರ ನಗುತ ॥

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಸುರುಟಿ-ಏಕ) ಗಮನವೆತ್ತ ಪೇಳು | ಕೃಪಾಳು | ಗಮನವೆತ್ತ ಪೇಳು ॥ಪ॥ ಗಮನವೆತ್ತ ಪೇ । ಳಮರಮುನಿಪ ಭೂ | ರಮಣರೆಂತಿಹರು | ಶ್ರಮವೇನಧಿಕ ॥ ಗಮನ ॥७॥ ನಮಿಸುವೆ ತವ ಪದ ಕಮಲಕೆ ಬೇರಾ | ಗಮವಿರೆ ಮುನಿಪೋ | ತ್ತಮ ಬೆಸಸೆನಗೆ ॥ ಗಮನ ॥

ನಾರದ : (ಭಾಮಿನಿ) ಸುರಪನಿಂತಾ ಮುನಿಪನೊಡನತಿ | ಹರುಷದಿಂದುಸಿರಲ್ಕೆ ನಾರದ | ನರಿತ ತಾನೀ ಸಭೆಯೊಳೊರೆವುದಯೋಗ್ಯವೆಂದೆನುತ || ಕರೆದು ಸುರಪಾಲಕನ ಅಂತಃ | ಪುರಕೆ ಹತ್ತಿರ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತಾ | ನರುಹಿದನು ಪದ್ಮಾಸುರನ ಕೃತ್ರಿಮದ ಯೋಚನೆಯ ||

ನಾರದ: (ಬೇಗಡೆ-ಏಕ) ಲಾಲಿಸೆಲೆ ಸುರ | ಪಾಲಕನೆ ನುಡಿಯ | ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ಬಂದಿಹ | ಉಳಿಗವ ನಾ | ಪೇಳುವೆನು ಜೀಯ ||ಪ|| ಕಾಲಗತಿಯಿದು | ೩ೂಳ ರಕ್ಕಸ | ರಾಲಯದೊಳವ | ರಾಳುತನಗಳ | ಕೇಳಿ ಮನವಿದು | ತಾಳಲರಿವುದೆ | ಭಾಳನೇತ್ರಗೆ | ಮೇಲರಿಕೆಗಳು || ಲಾಲಿಸೆಲೆ ||

ನಾರದ : (ಬೇಗಡೆ-ಏಕ) ಒಂದು ದಿನ ಖಳ | ವೃಂದದೊಡನಾ | ಮಂದಮತಿ ತಾನು ॥ ಕುಳಿತಿರ | ಲಂದು ಪೋಗಲು | ಚಂದದಿಂದಲಿ ವಂದಿಸುತ್ತಿನ್ನು ॥ ತಾ ನಗು |ತೆಂದನತಿ ಮುದ | ದಿಂದ ನಿನ್ನಯ | ಪಂದೆತನವನ್ನು ॥ ಸುಮನಸ | ರಿಂದ ಭಯವಿನ್ನೆಂದಿಗಾದರು | ಹೊಂದುವುದೆ ತಾನು ॥ ಸ್ವರಕ್ಕೆ | ತಂದು

ಶಚಿಯನು | ಮಂದಿರಕೆ ತಹೆ | ಬಂದರಾ ಸಂ | ಕ್ರಂದನಾದ್ಯರ | ನಂದಗೆಡಿಸುವೆ | ನೆಂದುಸಿರೆ ಮನ | ಗುಂದಿ ಪೊರಟ | ಯೂದೆನಿಲ್ಲಿಗೆ ॥ ಲಾಲಿಸೆಲೆ ॥

(ನಾರದರು ತೆರಳುತ್ತಾರೆ , ದೇವೇಂದ್ರ ದುಃಖಿಸುತ್ತಾನೆ)

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಕಂದ) ಇಂತರುಹುತ ಮುನಿಪತಿ ತಾ | ಸಂತತ ವೃದ್ಧಿಪ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿಹೆನೆನುತಂ ॥ ಸಂತಸದಿಂ ತೆರಳಲು ಸುರ | ಸಂತತಿಯಾಣ್ಮಂ ದುಃಖಿಸುತುಸಿರಿದ ನಾಗಳ್ ॥

ದೇವೇಂದ್ರ: (ನೀಲಾಂಬರಿ-ರೂಪಕ) ಅಕಟಕಟೇನ್ ಬವಣೆಯೊ ಸುರ | ನಿಕರಕೆ ಕರ್ಬುರರಿಂದಲಿ || ಮಖಹರ ನೀನೀ ತ್ರಿದಶರ | ಯುಕುತವೆ ಮರೆತಿಹುದು || ಅಕಟ || ಪ || ತಾರಕನುಪಟಳಕಂಜುತ | ದೂರಲು ಷಣ್ಮುಖನಿಂದಲಿ || ತೋರಿದೆ ಖಳರಿಗೆ ದಾರಿಯ | ಪಾರಮಹಿಮ ನಿನ್ನ || ಸೇರಿಹೆವಲ್ಲದೆ ಮರೆತಿರ | ಲಾರೊಮ್ಮೊವರಸುರರ್ಕಳ | ಭಾರಿಯ ಭಯ ಪರಿಹರಿಸೆಲೆ | ಮಾರಾರಿಯೆ ದಯದಿ ||

(ದೇವೇಂದ್ರನು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಶಚಿಯು ಬರುತ್ತಾಳೆ)

ಶಚಿ : (ವಾರ್ಧಿಕ) ಬಿಸಜಮುಖ ಶಚಿ ಗಮಿಸಿ ಕಾಂತನಂ ಕಡೆರಗಿ | ಬೆಸಗೊಂಡಳಲೆ ಮನೋ ವಲ್ಲಭನೆ ಖೇದವೇ | ಕೆಸಗಿರುವೆ ಬಿಡದೆ ಸೂಚಿಸಬೇಕೆನುತ ಪಾದಯುಗ್ಮಮಂ ಪಿಡಿದೆಂದಳು ॥

ಶಚೆ : (ಬೇಗಡೆ-ತ್ರಿವುಡೆ) ಏನಿದು ದುಗುಡ ಪ್ರಿಯ | ನಿರ್ಜರರಾಯ || ಏನಿದು || ಪ || ಏನು ದುಗುಡವಿ ದುಸಿರು ತನ್ನೊಡ | ನಾನನದ ಸಿರಿ ಕಂದಿದೇಕನು | ಮಾನವನು ಬಿಡು ಬಿಡು ಗುಣಾಂಬುಧಿ | ಕಾಣೆ ದೂರ್ಜಟಿಯಾಣೆ ಸತ್ಯವ || ಏನಿದು ||

ಶಚಿ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಅಷ್ಟ) ಮಾತನಾಡೋ | ಮಮ ಪ್ರಾಣನಾಥ | ಖಾತಿ ಯಾರೊಡನಿಂತು | ಬೆಸಸು ಪ್ರಖ್ಯಾತ | ದು | ಗುಡ ವಿಪರೀತ | ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳು ಮಾತ ॥ ಮಾತನಾಡೊ ॥ ಪ ॥

ದೇವೇಂದ್ರ: (ಸಾವೇರಿ-ರೂಪಕ) ಆ | ನಂದಮುಖಿ | ಸುಂದರಾಂಗಿ | ಮಂದಗಾಮಿನಿ || ಬಂದ ಭವಣೆ ಪೇಳ್ವೆ ಆದಿಯಿಂದ ಕಾಮಿನಿ || ಆನಂದ || ಪ || ದೈ | ತ್ಯಾಳಿ ನಮ್ಮ | ಕಾಳುಗೈವರ್ | ಪೇಳಲೇನಿದ || ಬಾಳನೇತ್ರ | ಖೂಳರಿಂಗೆ | ಕರುಣಿಸಿಹ ಮದ || ಆನಂದ || ಹ | ಮ್ಮೇರಿ ಪದ್ಮಾ | ಶೂರ ನಿನ್ನ | ಬಯಕೆಗೆಯ್ಡಿಹ || ನಾರದಾಂಕ | ವಾರತೆಯನು | ಸಾರುತಯ್ಡಿಹ || ಆನಂದ ||

ಶಚೆ: (ವಾರ್ಧಿಕ) ಸುರಪಾಲನಿಂತು ಕಾಂತೆಯೊಳರುಹೆ ಮಾನಸದಿ | ಮರುಗಿದಳ್ ಬಡವರಿಗೆಡರೆತ್ತ ಪೋದಡೆಯು | ತೊರೆವುದೆಂತಕಟ ನೊಸಲಕ್ಕರವೆ ಹಾ ವಿಧೆಯೆ ಹಾ ಚಕ್ರಿ ಚಕ್ರಿಶಾಯೀ | ಪರಿಪರಿಯ ರಕ್ಕಸರ ಭವಣೆಯಂ ಕೂರ್ಮೆಯೊಳ್ | ಪರಿಹರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದೆ ಭೀಮ ರಣಭೀಮ ಸ | ಚ್ಚರಿತ ನೀಲಗ್ರೀವ ಫಣಿಮಾಲ ಗಣಪಾಲ ಮರೆದಿಕ್ಕುವೆಯ ಎನ್ನುತ ||

(ಸತಿಪತಿಯರು ಹೀಗೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೃಹಸ್ಭತಿಯು ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಬೃಹಸ್ಪತಿ : (ಕಂದ) ಹಿತದಿಂದ ಲಾಲಿಪುದೆಲ್ಲರು | ಸತಿಪತಿಯರ್ ದುಗುಡದೊಳಿರಲಿತ್ತಂಗೀ || ಪ್ರತಿಯಯ್ತಂದಾಕ್ಷಣ ಸುರ | ಪತಿಯಂ ಕಂಡೊರೆದಂ ಖೇದಮಿದೇ ನೆನುತಂ ||

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ತಾರಕನಿನ್ನೂರು | ಬಾರಿ ಬಲಾನ್ವಿತ | ಶೂರಪದ್ಮಾಖ್ಯ ರಕ್ಕಸನು || ಸ್ವಾರಿಗಯ್ಯುತ ಸ್ವರ್ಗ | ವೇರಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ | ಸೂರೆಗಯ್ದೆಯ್ವ ಕಾಮಿನಿಯ ||

ಬೃಹಸ್ಪತಿ : (ಜಂಜೋಟಿ-ಏಕ) ತರವಿದೇನೋ ಸುರಪ ದುಗುಡ | ಬರಿದೆ ಗಯ್ವೆ ನೀನು ॥ ಪ ॥ ವಿಧಿ ವಿಧಿಸಿದ ನೇ | ಮದ ಭಾರವು ನಾ | ವಿದಕಳಲುವುದೇ | ಮದಮುಖರಂದದಿ ॥ ತರ ॥

ಬೃಹಸ್ಪತಿ: (ಜಂಜೋಟಿ-ಏಕ) ಉದ್ಯೋಗವು ಛಲ | ಬದ್ಧಪ್ರಯತ್ನ ಸು | ಬುದ್ಧಿ ಪರಾಕ್ರಮ | ವಿದ್ದರೆ ಭಯವೆ || ತರ || ಆಪತ್ತಿಲಿ ಕೈ | ಲಾಪನಿತೆಸಗೆಮ | ಗಾಪುದು ಸುಕೃತ ಫ | ಲಾಫಲ ಹೊಂದುತ || ತರ || ಬೃಹಸ್ಪತಿ: (ವಾರ್ಧಿಕ) ಆದಡೆಲೆ ಶತದಶಾಂಬಕನೆ ಚಿತ್ತವಿಸು ಲೇ | ಸಾದ ಕಾರಿಯಮೊಂದಿಹುದು ಪೇಳ್ವೆ ಲೋಕದಪ | ವಾದಮಂ ತೊರೆದಿರ್ಪುದುತ್ತಮರ ಮತ ಹೀನ ವೃತ್ತಿಯಂ ತಾಳ್ದಿರ್ದೊಡಂ | ಭೇದಸಾಮಾದಿ ಚತುರೋಪಾಯದಿಂದೆ ವಶ | ವಾದಪಳು ಜಯಸಿರಿಯು ಒಲಿಸಿಹಳು ಖಳರ ನೀ | ನಾ ದಯಾಂಬುಧಿ

ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಮರೆಸಾರು ನಿಜಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಜವದಿ || (ಇಲ್ಲಿಂದ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಶ್ರೀಕಾಶಪುರದ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ಸತಿಪತಿಯರು ಅಡಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ

ಎಂಬುದಾಗಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿಗಳು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು ತೆರಳುತ್ತಾರೆ)

ದೇವೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಶಚಿ : (ಕಂದ) ನಾಕದ ಭೋಗವ ತ್ಯಜಿಸುತ | ಶೋಕದಿ ಸಹಧರ್ಮಿಣಿಯೊಡನಾ ಗುರು ಮತದಿಂ || ಶ್ರೀಕಾಶಪುರದುಪವನಕೆ | ಸಾಕೆನುತಯ್ತಂದನದಾರರಿಯದ ತೆರದಿಂ ||

(ಗುರುಗಳ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಸತಿಪತಿಯರು ರೂಪ ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತೆರಳುತ್ತಾರೆ , ಇತ್ತ ದೇವತೆಗಳು ಅಗ್ನಿ , ವಾಯು , ವರುಣ , ದೂತರು ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಕಾಣದೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಾರೆ)

ದೇವತೆಗಳು : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿವುಡೆ) ಇತ್ತ ಬರ್ದಿಲದೊಳಗೆ ತ್ರಿದಶರು | ವೃತ್ರಹರನನು ಕಾಣದತಿಭಯ ॥ ಚಿತ್ತರಾಗುತ ತಮ್ಮೊಳೆಂದರು | ಮೊತ್ತಗೂಡಿ ॥

ದೇವತೆಗಳು: (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ಅಷ್ಟ) ಓಹೊ ಇದೇನು ನಮ್ಮಯ ಧೊರೆ ಕಾಣನು | ಏನಿದಯ್ಯ | ಕಷ್ಟ | ವೀ ಹದನವನಾರು ಬಲ್ಲರು ಪೇಳಿರಿ | ದೇನಿರಯ್ಯ | ಜಲರುಹದಳ ನೇತ್ರೆ ಶಚಿಯೆತ್ತ ಪೋದಳಿ | ದೇನು ಪೇಳಿ | ಠಕ್ಕು | ಕೆಲಸವಾರಿಂದಾಯ್ತು ಮೌನವಾಗಿರುವಿರ್ಯಾ | ಕೇನು ಪೇಳಿ || ಖಳರ ಮಾಯಕವೆ ನಮ್ಮವರ ಕೃತ್ರಿಮವೆ ಇ | ದೇನಿದೇನು || ಮನ | ಕಳವಳಗೊಳುತಿದೆ ಹರ ಹರ ಪಶುಪತೇ | ಏನಿದೇನು ||

(ದೇವತೆಗಳು ಹೀಗೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಮುನಿಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ)

ಬೃಹಸ್ವತಿ : (ವಾರ್ಧಿಕ) ಇಂತು ಸುರರೆಲ್ಲ ಗಜಬಜಿಸಿ ದುಃಖಿಸಲು ಧೀ | ಮಂತನಾಂಗೀರಸಂ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರೆಲ್ಲರಂ | ಸಂತವಿಡುತೆಂದ ದುಃಖಿಸಲೇಕೆ ಸುರಪ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ್ಗೆ ಹಿತವೆಸಗಲು ॥ ಚಿಂತಿಸುತಲೊಂದು ಕಜ್ಜದೊಳಿರ್ಪ ಗುಪ್ತದಿಂ | ಚಿಂತಿಸದಿರಿನ್ನು ಬಹ ಕಿರಿದು ದಿನಕನಿತುಪರಿ | ಯಂತ ತತ್ಸುತನಾ ಜಯಂತ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಂಗರಸನೆಂದೊರೆದಿರ್ಪರು ॥

ಬೃಹಸ್ಪತಿ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿವುಡೆ) ಲಾಲಿಪುದು ಮುನಿವರರು ಬಳಿಕಾ | ಬಾಲಕನ ಕರೆತಂದು ಗೀಷ್ಟತಿ ॥ ಯೋಲಗದಿ ಪಟ್ಟವನು ಕಟ್ಟಿದ | ಲೀಲೆಯಿಂದ ॥

ಬೃಹಸ್ಪತಿ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿವುಡೆ) ಸಂದಣಿಯೊಳಾಕ್ಷಣದಿ ಡಂಗುರ | ಚಂದದಿಂ ಹೊಯ್ಸಿದ ಜಯಂತನು ॥ ಪೇಂದ್ರ ನಮಗಖಿಳರಿಗೆ ಧೊರೆಯಿವ | ನೆಂದೆನುತಲಿ ॥

(ದೇವತೆಗಳು ಜಯಂತನಿಗೆ ಉಪೇಂದ್ರ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆಂದು ಡಂಗುರ ಸಾರಿ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ , ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಭಾನುಕೋಪ ಬರುತ್ತಾನೆ)

(ಮೇಘಾಸುರ , ಕಾಲಾಸುರ ಮತ್ತು ನೀಲಕೇಶರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ , ತೈತೈತೈತೈ.......)

ಮೇಘಾಸುರ, ಕಾಲಾಸುರ, ನೀಲಕೇಶ: (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ವಿಪರೀತವೇನೆಮಗೆ | ಬಂತಿಂದು ನೀ | ಕುಪಿತನಾಗುತ್ತ ಹೀಗೆ || ಅಪರಿಮಿತದ ಸೇನೆ ನೆರಹಲೇತರ ಕಾರ್ಯ | ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪೇಳೆನಗೆ ||

ಭಾನುಕೋಪ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಸುರಪಮುಖ್ಯರ ಗೆಲುವದಲ್ಲದೇ । ತರುಣಿ ಶಚಿಯನು ತಂದು ಎಮ್ಮಯ ॥ ಅರಸಗರಸಿಯ ಮಾಳ್ಪನೆನ್ನುತ । ಪೊರಟೆನೀಗ ॥

ಮೇಘಾಸುರ, ಕಾಲಾಸುರ, ನೀಲಕೇಶ: (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಲೇಸು ಕಾರ್ಯವಿದಯ್ಯ ಒಡೆಯನೆ । ಆ ಸುರಪನನು ಗೆಲಿದು ಸ್ವರ್ಗದ ॥ ಕಾಸು ಸಂಪದ ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವ । ಹೇಸದಿಂದು ॥

(ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಧಾಳಿಯಿಡುತ್ತಾರೆ , ಬಾಗಿಲಭಟ ತಡೆಯುತ್ತಾನೆ)

ಬಾಗಿಲಭಟ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಅಡಿ ಮುಂದಿಡೆ ಕಾಲ್ಕಡಿವೆನು ನಾಕವ । ನಡರುತ ಬರೆ ನಿಮ್ಮ ॥ ಕೆಡಹುವೆ ಹಗೆತನ ಅಡಸಿದೇನು ನೀ । ನುಡಿ ನಿನ್ನಭಿದಾನ ॥

ಮೇಘಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಚರರು ಕೇಳಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಧೊರೆಯೊಳು | ಅರುಹಬೇಹುದು ಪುರದದ್ವಾರಕೆ ॥ ಧರೆಯನಾಳುವ ಭಾನುಕೋಪನು | ಧುರಕೆ ಬಂದೂ ॥

ಬಾಗಿಲಭಟ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಕಳ್ಳದಾನವ ಕೇಳು ನಮ್ಮೆಳು | ಪಳ್ಳು ಮಾತುಗಳಾಡಬೇಡವೊ ॥ ತಳ್ಳಿ ಬೇಡೆಂದೆನಿಸಿಬಿಡುವೆವು | ವಳ್ಳೆತನದೀ ॥

(ಬಾಗಿಲ ಭಟನನ್ನು ಬಡಿದು ಅಬ್ಬುತ್ತಾರೆ , ಜಯಂತನ ಓಲಗ , ತ್ಯತ್ಯ ತದ್ದಿನ್ನದೇಂ......)

ಜಯಂತ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಇತ್ತಲೊಂದಿನ ಸುರಪನಂದನ । ಇತ್ತನೋಲಗ ಬಹಳ ವಿಭವದಿ ॥ ಅಷ್ಟ ದಿಕ್ಸಾಲಕರನೊಡಗೂ । ಡುತ್ತ ಸಂಭ್ರಮದಿ ॥

(ಬಾಗಿಲ ಭಟ ಅಳುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಬಾಗಿಲಭಟ: (ಕಂದ) ಬಿತ್ತರಿಸುವುದೇನುಪಟಳ | ವಿತ್ತಸುರರ ದೂರುತಲಾ ತ್ರಿದಶರು ಭಯದಿಂ ॥ ಮೊತ್ತದೊಳುಂ ತಮ್ಮಾಳ್ಗನ | ಹತ್ತಿರ ಬಂದೆರಗುತಲೆಂದರ್ ನಿಜ ಪರಿಯಂ ॥

ಬಾಗಿಲಭಟ: (ಸಾರಂಗ-ಅಷ್ಟ) ಲಾಲಿಸೈ ನಿರ್ಜರೇಂದ್ರ | ಜಯಂತ ಸು | ಶೀಲ ಕೃಪಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರ ॥ ಪಾಲಿಪುದೆಮ್ಮ ನಿ | ರಾಲಸ್ಯದಿ ಖಳ | ಜಾಲದಟ್ಟುಳಿಯ ವಿ | ಶಾಲ ಯಶೋಂಕಿತ ॥

ಬಾಗಿಲಭಟ: (ಸಾರಂಗ-ಅಷ್ಟ) ಸತಿಯರನೆಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತ | ಬೇಡೆನಲೆಮ್ಮ | ಖತಿಯ ತಳೆದು ಬೈಯುತ್ತ ॥ ಅತಿವೀರರೆಮ್ಮವ | ಸತಿಯ ಕಾಳೆಸೆದರು | ಮತಿವಂತನಿದಕೆ ಯು | ಕುತಿಯ ಸೂಚಿಸು ಬೇಗ ॥

(ಬಾಗಿಲಭಟ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಅಗ್ಡಿ , ವಾಯು , ವರುಣ ಬರುತ್ತಾರೆ)

ಜಯಂತ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ಕೇಳಿ ಚರರ ನುಡಿಯ | ನಿರ್ಜರರೊಳು | ಪೇಳಿದ ಸುರರೆರೆಯ || ಪಾಳಯ ದೊಡಗೂಡಿ | ಖೂಳ ಖಳರು ಬಂದು | ಕೋಳುಗೊಂಬರು ಸಿರಿಯ ||

ವಾಯು : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಜಂಪೆ) ಸುರಪಸುತನೆಂದ ಮಾತಾ | ಕೇಳುತಲಿ | ಭೂರಿ ಕೋಪವ ತಾಳುತಾ | ಚೋರ ದನುಜನು ಈಪರೀ | ನಮ್ಮ ಪುರ | ದ್ವಾರಪಾಲರ ಬಹುಪರೀ ||

ಅಗ್ನಿ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಜಂಪೆ) ಭಂಗಿಸುತ ಕರಗಳನ್ನೂ | ಬಂಧಿಸಿದ | ಇಂಗಿತವ ಅರಿಯರಿನ್ನೂ | ಭಂಗಬಡಿಸುತ ಆತನಾ | ಹಿಡಿತಹುದು | ಹಿಂಗದೆಲ್ಲರು ಈದಿನಾ ||

ವರುಣ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಜಂಪೆ) ದಿಗುಪಾಲರೆಲ್ಲ ಕೂಡೀ । ಪೋಗಿ ಆ । ಪಗೆಮಾಳ್ದ ದೈತ್ಯಖೋಡೀ ॥ ಬಗೆಯರಿತು ನಡಿಯಿರೆನುತಾ । ವರುಣನಾ । ವಗುಮಿಗೆಯೊಳ್ ಪೇಳ್ಗ ಮಾತಾ ॥

(ಎಲ್ಲರೂ ಯುದ್ದಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ , ವರುಣ ಮತ್ತು ಮೇಘಾಸುರ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ)

ಮೇಘಾಸುರ : (ಕಾಂಭೋಜ-ಝಂಪೆ) ಭಳಿ ಭಳಿರ ಸುರವೀರ । ಕೊಳಗುಳದೊಳೆಮ್ಮವರ । ಬಳಗವನು ಗೆಲಿದೆನೆಂದೆನುತ ॥ ಅಳಿಗರ್ವ ಬೇಡವರೆ । ಗಳಿಗೆಯೊಳು ತೋರ್ಪೆ ಯಮ । ನಿಳಯವನು ಕಡೆಸಾರು ಮರುಳೆ ॥

ವರುಣ : (ಕಾಂಭೋಜ-ಝಂಪೆ) ಕುಂಭಿನಿಯ ಪ್ಲವಗ ತಾ । ನುಂಬೆನೆನ್ನುತ ನೆಗೆಯ । ಲಂಬರದ ಶಶಿಯು ವಶವಹುದೆ ॥ ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕಿದಡೆ । ರಂಭೆ ಸಿಕ್ಕುವುದುಂಟೆ । ಹಂಬಲಿಸದಿರು ಶಚಿಯ ಬರಿದೆ ॥

(ಯುದ್ಧ , ವರುಣ ಸೋಲುತ್ತಾನೆ , ವಾಯು ಮತ್ತು ಕಾಲಾಸುರ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ)

ಕಾಲಾಸುರ: (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ಕೂರ್ಗಣೆಯೆಸೆಯಲಾಗ | ಕಾಲನು ಮಧ್ಯ | ಮಾರ್ಗದಿ ತರಿದು ಬೇಗ | ಭೋರ್ಗರೆಯುತ ಪ್ರತಿ | ಮಾರ್ಗಣ ಬಿಡಲು ಕಂ | ಡಾರ್ಗಣೆಯೊಳು ಖಂಡಿಸಿ ||

ವಾಯು : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ಕೋಪದಿ ಮಾರುತನು । ವೀರಗೆ ನಾಗ । ರೋಪವ ಬಿಡಲು ತಾನು ॥ ಕೋಪಿಸಿ ಗರುಡನ । ಚಾಪಕಿಟ್ಟೆಸೆದು ತಾ । ಭಾಪೆನುತಲಿ ಮುರಿಯೆ ॥

ಕಾಲಾಸುರ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ಮುಚ್ಚು ಮುಚ್ಚೆಲೆ ಬಾಯನೂ | ಪೌರುಷ ಬೇಡ | ಕೊಚ್ಚಿ ಕಳವೆ ನಿನ್ನನೂ ॥ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತುಗಳ್ಯಾಕೆ | ತಾಳಿಕೊಳ್ಳೆನುತಾಲಿ | ಚುಚ್ಚಿದಾ ಶರಗಳನ್ನೂ ॥

ವಾಯು : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ಕಂಡನಲಾಶುಗವ । ಬಿಡಲು ಖತಿ । ಗೊಂಡು ಸಲಿಲ ಖಗವ ॥ ಚಂಡವಿಕ್ರಮ ಪೂಡಿ । ಖಂಡಿಸಿ ಖಳನ ಕೋ । ದಂಡವ ಪುಡಿಗಯ್ಗನು ॥

(ಯುದ್ಧ , ವಾಯು ಸೋಲುತ್ತಾನೆ , ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತು ನೀಲಕೇಶ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ)

ನೀಲಕೇಶ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಫಡ ಸುರಭಟ ಕೇಳಿತ್ತ । ಧನು । ಕೆಡಲೇನ್ ಫನ ಉನ್ಮತ್ತ ॥ ಕೆಡಹುವೆ ಶಿರ ನೋಡೆನುತ । ಖಳ । ಖಡುಗವ ಝಳಪಿಸೆ ಮತ್ತ ॥

(ಯುದ್ಧ , ಅಗ್ನಿ ಸೋಲುತ್ತಾನೆ , ಜಯಂತ ಮತ್ತು ಭಾನುಕೋಪ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ)

ಭಾನುಕೋಪ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ,ದಿತ್ತತ್ತ) ಫಡ ಕುವರನೆ ಖಳ l ಗಡಣವ ರಣದೊಳು l ಮಡುಹುತ ಗಜವಡರಿ l ನಡೆತಹೆ ನೀ ಸುರ l ರೊಡೆಯನೊ ಶಕ್ರನ l ಕಡೆಯವನೆಂದುಸಿರು ll

ಜಯಂತ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ, ಆದಿ) ದುರುಳ ಖಳನೆ ನೀ | ನರಿತಿರು ಶಕ್ರನ | ತರಳ ಜಯಂತನಹೆ ॥ ಧುರದೊಳು ನಿನ್ನಯ | ಕೊರಳರಿಯುವೆ | ನೀ ಮರಳೈ ನಿಜಪುರಿಗೆ ॥

ಭಾನುಕೋಪ: (ಮಾರವಿ–ಏಕ, ತತ್ತತ್ಕೆ) ಮರುಳು ಜಯಂತನೆ | ಮರಳುವೆ ಕೇಳೆ | ಮ್ಮರಸನ ಬಯಕೆಯಿದು || ತರುಣಿ ಶಚಿಯನೆಳೆ | ತರಲೊರೆದಿಹನನು | ಕರಿಸಿದ ಮೇಲ್ ಪುರಕೆ ||

ಜಯಂತ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ, ತತ್ತತ್ಯೆ) ಏನೆಂದೆಯೊ ಫಡ l ದಾನವ ನೀ ಮತಿ l ಹೀನತೆಯಲಿ ಪಿತನ l ರಾಣಿಯ ವಾರ್ತೆಯ l ತೆಗೆಯಲು ತರಿವೆನು l ಕಾಣೆಲೊ ನಾಲಿಗೆಯ ll

(ಯುದ್ಧ , ಜಯಂತ ಸೋತು ಒರಗುತ್ತಾನೆ , ಜಯಂತನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ)

ಭಾನುಕೋಪ: (ಭಾಮಿನಿ) ಇಂತರಿತು ರವಿಕೋಪ ಬಳಿಕ ಜ | ಯಂತನನು ಬಂಧಿಸುತ ಶಚಿಸುರ | ಕಾಂತರಿಲ್ಲೆಂದರಿಯುತಾಶಾಭಗ್ನತೆಯೊಳಖಿಳ ॥ ಕಾಂತೆಯರ ಸೆರೆಪಿಡಿಯುತುಳಿದಿಹ | ದಂತಿ ಹಯ ಸೈನಿಕರ ಕೂಡುತ | ತಾಂ ತವಕದಿಂ ಪೊರಟ ನಿಜಪುರಕೆಂತು ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥

(ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ದೇವೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಶಚಿಯು ಕಾಣಲು ಸಿಗದಾಗ , ಜಯಂತನನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ , ಇತ್ತ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಮತ್ತು ಸೋತಿರುವ ದೇವತೆಗಳು ಮರುಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ)

ಬೃಹಸ್ಪತಿ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಏನ ಪೇಳುವೆನಿಂತು | ಭಾನುಕೋಪನು ತನ್ನ | ಸೇನೆಯ ಕೂಡಿ ತಾಗಮಿಸಿ || ಭಾನುಕಗೆಚ್ಚರು | ಗಾಣಿಸಿತಾ ಚವ | ಮಾನನಿಂಗರಿವಾಯ್ತು ಬಳಿಕ ||

ಬೃಹಸ್ಪತಿ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ರಥಿಕರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತು | ಮತಿದೋರೆ ಬಳಿಕ ಗೀ | ಷ್ಪತಿಯು ತಾನೆಂದ ದುಃಖಿಸುತ || ದಿತಿಜರೊಯ್ದಿಹರುಪ | ಪತಿಯನೇನೊರೆವೆ ನಾ | ನತಿ ಮೂರ್ಖರವರೇನ್ ಗಯ್ಯುವರೊ ||

ಬೃಹಸ್ಪತಿ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಶೋಕಿಸಲೇಕಿಂತು | ವ್ಯಾಕುಲತೆಯನೆಲ್ಲ | ಪಾಕಶಾಸನಗಯ್ದಿ ತಿಳುಪೆ ॥ ಬೇಕಾದುದೆಸಗಲೆಂ | ದೇಕಮತ್ಯದೊಳೆಲ್ಲ | ಶ್ರೀಕಾಶಪುರಕಾಗಿ ಬರಲು ॥

(ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ದೇವೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಶಚಿಯರು ಇರುವ ಶ್ರೀಕಾಶಾಪುರದ ಉಪವನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ)

ಬೃಹಸ್ಪತಿ : (ಕಂದ) ವಿಪಿನದೊಳೀಶನ ಪದಯುಗ | ಜಪಿಸುತ ಸತಿಯೊಡನಮರೇಶನಿರಲ್ಕಿತ್ತಂ ॥ ಗುಪಿತದಿ ಬಂದೆರಗುತ ಖಳ | ರುಪಟಳಗೆಯ್ದುದನಾಳ್ದಂಗೊರೆದರ್ ಭಯದಿಂ ॥

ಬೃಹಸ್ಪತಿ : (ಸುರುಟಿ-ಏಕ) ಕೇಳನಿಮಿಷರೊಡೆಯ | ನಿನ್ನೊಳು | ಪೇಳುವೆನೀ ನುಡಿಯ ॥ ಖೂಳ ಖಳರ ಜಯ | ದೇಳಿಗೆಯೇನಿದು | ಭಾಳನಯನನವ | ರಾಳಾಗಿಹನೆ ॥

ಬೃಹಸ್ಪತಿ : (ಸುರುಟಿ–ಏಕ) ದುರುಳರಿನಿತು ಕಾದಿ | ಭಾನುಕ | ಪ್ರರುಜಾದ್ಯರ ಗೆಲಿದೀ || ಪರಿಯರಿತಾಕ್ಷಣ | ಧುರಕೆ ಜಯಂತನು | ಬರಲವರನಿಬರು | ಸೆರೆವಿಡಿದಾಗ ||

(ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸತಿಪತಿಯರು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾರೆ)

ದೇವೇಂದ್ರ: (ಭಾಮಿನಿ) ಕರಗಿ ಮನದೊಳು ಶಕ್ರ ಕುವರನ | ಕರೆ ಕರೆದು ಹಾ ಮಗನೆ ಹಾಯೆಂ | ದಿರದೆ ಬಹುಪರಿ ದುಃಖಿಸುತಲಿಂತೆದನಾ ಕ್ಷಣದಿ ॥

ದೇವೇಂದ್ರ: (ರೇಗುಪ್ತಿ-ತ್ರಿವುಡೆ) ಎಂದಿಗೆ ಕಾಂಬುವೆನು | ತನ್ನಯ ಮುದ್ದು | ಕಂದಗೇನೆಂಬೆನಿನ್ನು ॥ ಒಂದನರಿಯದವ | ನೆಂದು ರಕ್ಕಸರೆಲ್ಲ | ಬಂದು ಮೋಸದಿ ಕಾದಿ | ಬಂಧಿಸುತೊಯ್ದಿಹ ॥

ಶಚಿ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ತ್ರಿವುಡೆ) ಬಾಲನೇನಾದ ಕಾಂತ | ಮೋಹನ ಕಂಠ | ಮಾಲ ಮೌಕ್ತಿಕ ಜಯಂತ | ಶೀಲ ಸುಂದರ ಗುಣ | ಜಾಲ ಕೋಮಲನಂಶು | ಮಾಲಿ ಶೋಭಿತನೇನಾದ | ದಾವಲ್ಲಿ ಪೋದ |

ಬೃಹಸ್ವತಿ: (ವಾರ್ಧಿಕ) ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿಪತಿಯೊಡನಿಂತು ದುಃಖಿಪುದ | ಕಂಡಾ ಧಿಷಣನೊರೆದ ಕೈ ಮೀರಿಹುದು ದುಗುಡ | ಗೊಂಡರಯ್ತಹನೆ ಮೇಲುಜ್ಜುಗವ ಕಾಂಬುದೊಳ್ಳಿತು ಸುರಪ ಬಿಡು ಮೌನವ || ಹಿಂಡು ಸುರರೆಲ್ಲ ನಾವೀ ಕ್ಷಣವೆ ಪೊರಟು ಭೂ | ಮಂಡಲವ ನಿರ್ಮಿಸಿಹ ಕಮಲಭವನೆಡೆಗಯ್ದಿ | ದಂಡ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಗಯ್ದು ಬೆಸಸುವುದೆನಲ್ ಕಾಂತೆಯೊಡನೆಂದ ಸುರಪ ||

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ) ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ಕೇಳೆ ರಮಣಿ | ಪೇಳ್ವೆ ಮದ | ಕರಿಗಮನೆ ಸದ್ಗುಣಮಣಿ | ಪರಿಯರಿಯೆ ಪದ್ಮಪಾಣಿ | ಸಹಜವಿದು | ಪೊರೆಯುವನು ಮಧುರವಾಣಿ | ದುರುಳರಟ್ಟುಳಿಯನೀಗ | ನಾವೆಲ್ಲ | ರೊರೆಯಲಯ್ದುವೆವು ಬೇಗ || ಮರುಗಬೇಡಬಲೆ ಮನದಿ | ಸೌಖ್ಯದೊಳ | ಗಿರು ಹರನ ನೆನೆದು ವನದಿ |

(ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ನಾನೂ ಬರುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ)

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಕೇದಾರಗೌಳ–ಝಂಪೆ) ಕಾಂತೆ ಕೇಳ್ ನೀನಯ್ತರೆ | ಪಥದೊಲೀ | ಗೊಂತರಿತು ಖಳರೊಯ್ದರೆ || ಚೆಂತೆಗೆಡೆಯಪ್ಪುದಧಿಕ | ಕಾರ್ಯಕಾ | ತಂಕವಿದ ಜಯಿಸುವನಕ ||

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಕಂದ) ವಿಧುಮುಖ ನೀ ಕೇಳಿಲ್ಲಿಗೆ | ಒದಗಿಲಿ ತಾ ಬಂದೊಯ್ಯುವೆ ದುಃಖಿಸಬೇಡೆಲೆ || ಸುದತೀಮಣಿ ನಿಶ್ಚಯ ತಿಳಿ | ಯದುವನಕೀ ವನದೊಳಿರೆನೆ ದುಃಖಿಸುತೆಂದಳ್ ||

ಶಚಿ: (ಪಂತುವರಾಳಿ-ಅಷ್ಟ) ನೆವನ ಪೇಳುತ ಬಿಟ್ಟೊರ್ವಳನೀವಿಪಿನದಿ | ಜವದೊಳೆಲ್ಲರು ತೆರಳುವಿರೇಕ ಮನದಿ ॥ ನಿವಹ ರಕ್ಕಸರು ಬಾಧಿಸರೆ ಪೇಳರಸ | ತವ ಪಾದ ತೊರೆಯುತಿಲ್ಲಿಹುದೇನು ಸರಸ ॥

(ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಒಬ್ಬಳಿಗೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಾಗ)

ದೇವೇಂದ್ರ : (ವಾರ್ಧಿಕ) ದುರುಳರುಪಟಳ ತಟ್ಟದೀ ವಿಪಿನಕೆಂತೆನಲ್ | ಅರಸಿ ಕೇಳ್ ಶಾಸ್ತಾರನೆಂದಿರುವ ಕಾವಲಿಗೆ | ಹರಿಹರರಿಗೌರಸದ ಪುತ್ರ ಸದ್ಗುಣವಂತ ದೀನರಕ್ಷಕನು ನಿಜವು ॥

(ಕ್ಷೇತ್ರಪಾಲನಾದ ಶಾಸ್ತಾರನಿದ್ದಾನೆ , ಭಯ ಬೇಡ ಎಂದು ಶಚಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿಗೆ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ)

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ನಡೆತಂದು ಸತ್ಯಲೋಕವ ಸೇರುತಾ ಕ್ಷಣ | ಜಡಜಸಂಭವನ ಕಂಡೆರಗಿ || ಕಡು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂ ಸುರಪಾಲನೆಂದನು ತಮ | ಗಡಸಿಹ ಖಳರ ಬಾಧೆಯನು ||

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಕಾಪಿ-ಅಷ್ಟ) ಸ್ವಾಮಿ ಪರಾಕು ಲೋಕೇಶ | ಗುಣ | ಧಾಮ ದ್ರುಹಿಣ ಭಕ್ತಪೋಷ ಹೇಮಗರ್ಭನೆ ಮಧು | ರಾಮಯ ವಿಧಿಯೆಮ್ಮ | ಪ್ರೇಮದಿಂ ಸಲಹಯ್ಯ ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನಿತ್ತು ॥

(ಶೂರ ಪದ್ಮಾಸುರನ ಉಪಟಳವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಾಗ)

ಬ್ರಹ್ಮ : (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಷ್ಟ) ಏಕಿನಿತುಸಿರುವಿರಿ | ತನ್ನೊಳು ಬರಿ | ದೇಕಿನಿತುಸಿರುವಿರಿ | ಏತಕಿನಿತುಸಿರುವಿರಿ ಸುಮ್ಮಗ | ನೇಕರಯ್ತಂದೊರಲು ತನ್ನಯ | ಶೋಕ ತಂಬಟೆಗರುಹಿದಂದದಿ | ಪಾಕಶಾಸನ ಧಿಷಣಮುಖ್ಯರು ||

(ಎನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ , ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಕ್ಷೀರಸಾಗರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ದೇವೇಂದ್ರ: (ಕಂದ) ಕ್ಷೀರೋದಧಿಯೆಡೆಗಯ್ತಂ | ದಾರಯೆ ವಿಧಿಯಾಂಗೀರಸ ಶಕ್ರಾದ್ಯರ್ ಭವ ॥ ದೂರನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರ್ ಸುರ | ವಾರವ ಪೊರೆ ಮಾರಮಣನೆ ನೀ ನೆಂದೆನುತಂ ॥

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಕಾಂಭೋಜ-ತ್ರಿವುಡೆ) ಪಾಹಿ ಶ್ರೀ ಪದ್ಮನಾಭ | ನಾರಾಯಣ | ಪಾಹಿ ಶ್ರೀ ಪದ್ಮನಾಭ ||ಪ|| ಪಾಹಿ ಸತತಾನಂದ ಮುರಹರ | ತ್ರಾಹಿ ಇಂದ್ರಾವರಜ ಸುರವರ | ಪಾಹಿ ||ಅ|| ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ದೇವ | ಕೈಟಭಮದ | ಖಂಡನಾನತ ಸಂಜೀವ || ದಂಡಧರನುತ ಮೌನಿಮನಮಾ | ರ್ತಂಡ ವಿಧುಭವನಾಶ ಖಳಗಜ | ಗಂಡಬೇರುಂಡಾಂಡಕೋಟೆ ಬ್ರ | ಹ್ಮಾಂಡನಾಯಕ ಚಂಡವಿಕ್ರಮ || ಪಾಹಿ ||

ವಿಷ್ಣು : (ಕಂದ) ಅಜ ಧಿಷಣಂ ಶಕ್ರರ್ ಹರಿ | ಭಜನೆಯೊಳಿರಲರಿತಸುರಾಂತಕ ತೋಷದೊಳುಂ ॥ ನಿಜರೂಪವ ತೋರಲ್ಕಂ | ಬುಜಪತ್ರೇಕ್ಷಣಗಭಿನಮಿಸುತ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರ್ ॥

(ಶೂರ ಪದ್ಮಾಸುರನ ಉಪಟಳವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಾಗ)

ವಿಷ್ಣು : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ಏಕ) ಸಾಕು ಸಾಕು ನೀ | ವಳಲಲೇಕೊರೆದು | ಲೋಕೇಶ ಶಕ್ರರಂ | ದಿನ ಪರಿ ಮೆರೆದು ॥ಪ॥ ದಕ್ಷಯಾಗದೊಳನ | ಲೇಕ್ಷಣನನು ಹೋ ಹೋ | ಲಕ್ಷಗಯ್ಯದ ಫಲ | ಭಕ್ಷಿಪಿರಿ ॥ ಶಿಕ್ಷಿಪ ಮತಿಯ ಪ್ರ | ತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಂಬುವಿರೆಲ್ಲ | ರಾಕ್ಷಸರೊಳು ಹಿತ | ಪಕ್ಷನಾಗಿಹನವ ॥ ಸಾಕು ಸಾಕು ॥

ವಿಷ್ಣು : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ಏಕ) ಧರಣಿಯನೆಡವಿ ಬಿ | ದ್ದಿರಲೊರ್ವ ಮನುಜನಾ | ಧರಿಸುತದನೆ ಎದ್ದು | ಮರಳುವಂತೆ || ಪುರಹರನನು ಪೋಗಿ | ಮರೆಪೊಕ್ಕರಪರಾಧ | ಮರೆದು ರಕ್ಷಿಪನೆಂದು | ತೆರಳೆ ಶ್ರೀಹರಿಯು ||

(ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಆ ಶಿವನಿಗೆ ಶರಣು ಹೋಗಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಶ್ರೀಹರಿ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಎಲ್ಲರೂ ಶಿವನ ಬಳಿಗೆ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ , ಅಜಮುಖಿಯ ಪ್ರವೇಶ)

ಅಜಮುಖ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ವನಜಗರ್ಭನ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಪೊಸ | ತೆನಲು ಭೀಕರ ದನುಜೆ ಪದ್ಮನ ॥ ಅನುಜೆಯಾಗಿಹ ದುರುಳ ಅಜಮುಖಿ | ಬಂದಳಾರ್ಭಟಿಸಿ ॥

(ಅಣ್ಣನಲ್ಲಿಗೆ ತರಳುತ್ತಾಳ , ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಗೆ ಭಾನುಕೋಪನು ಜಯಂತನನ್ನು ಎಳೆತರುತ್ತಾನೆ)

ಭಾನುಕೋಪ: (ಕಾಂಬೋಜ-ಝಂಪೆ) ಬಂದು ಪಿತಗೆರಗಿ ತಾ | ತಂದಖಿಳ ವಸ್ತುಗಳ | ಚಂದದಿಂದರ್ಪಿಸುತ ಬಳಿಕ || ಬಂಧಿಸಿಹ ಸುರಪಸುರ | ವೃಂದಾರಕಾಂಗನಾ | ವೃಂದವನು ತೋರುತಿಂತೆಂದ ||

ಭಾನುಕೋಪ: (ಕಾಂಬೋಜ-ಝಂಪೆ) ಬೊಪ್ಪ ಲಾಲಿಪುದು ನಿ | ನ್ನಪಣೆಯ ಪಡೆದು ಸುರ | ರಿಪ್ಪೆಡೆಗೆ ಗಮಿಸಿ ಕೊಳುಗುಳದಿ || ತಪ್ಪದರಿಗಳನು ಪಿಡಿ | ದಪ್ಪಳಿಸುತಂತಕನಿ | ಗೊಪ್ಪಿಸಿದೆ ಬಳಿಕ ನೋಡಿತ್ತ ||

(ದೇವೇಂದ್ರ-ಶಚಿಯರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು ಎಂದಾಗ)

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ: (ಭಾಮಿನಿ) ತನುಭವನ ನುಡಿಗೊಪ್ಪಿ ಕಳುಹಿಸು | ತನಿಮಿಷಾಧಿಪನಣುಗ ಮುಖ್ಯರ | ಘನತರದ ಬಂಧನದೊಳಿರಿಸುತಲೆಂದ ಯೋಚಿಸುತ ॥ ಮನದ ಕಾರ್ಯವು ಬೇರೆ ದೈವವು | ನೆನೆದುದೊಂದಾಯ್ತಮರಪತಿ ಕಾ | ಮಿನಿಯ ಸೇರುತಲೆತ್ತ ಪೋದನೊ ಬಲ್ಲರ್ ಯಾರಿದನು ॥

(ಭಾನುಕೋಪನು ಜಯಂತನನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನಂತರ ಪದ್ಮಾಸುರ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಭೈರವಿ-ಝಂಪೆ) ಏನನುಸಿರಲಿ ಕಾರ್ಯ | ಹಾನಿಯಾದುದು ಶಕ್ರ | ತಾನೆ ಕಾಣಿಸನಂತೆ | ಮಾನಿನಿಯ ಸಹಿತ || ಬರಿದೆ ಕುವರನು ಮಿಕ್ಕ | ತರುಣಿವಾಸವಿಯರನು | ಸೆರೆವಿಡಿದು ತಂದಿಹನು ಭರದಿ ನಮ್ಮೆಡೆಗೆ ||

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ: (ಭೈರವಿ-ಝಂಪೆ) ಲೇಸುದೋರದ ಸತಿಯ | ರೇಸಿರಲು ಫಲವೇನು | ದಾಸಿಯರು ಶಚಿಗೆ ನಿಜ | ಮೋಸವಾಯ್ತೆಲ್ಲ ॥ ಪೇಳಿ ಫಲವಿಹುದೆ ನ | ಮ್ಮಾಳುತನವೇಕಹುದು | ಕೀಳು ಮಘವನ ಬಳಿಕೀ | ಸೂಳರಿಯದಿರಲು ॥

(ಪದ್ಮಾಸುರ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಇರುವಲ್ಲಿಗೆ ಅಜಮುಖಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ)

ಅಜಮುಖ : (ಭೈರವಿ-ಝಂಪೆ) ಎಂದು ಯೋಚನೆಯೊಳಿರು | ವಂದವರಿತಜಮುಖಿಯು | ಬಂದಗ್ರ ಭವಗೆರಗು | ತೆಂದಳೀ ತೆರದಿ ||

ಅಜಮುಖ : (ಮುಖಾರಿ-ಏಕ) ಓಹೋ | ನೀನೇತಕೆ ಚಿಂತಿಪೆ ಮನದಿ | ಬಿಡು ಸದ್ಗುಣವನಧಿ || ಓಹೋ || ಪ || ಧರಣಿ | ಈರೇಳರೊಳಿರಲಾ ಸತಿಯ | ಕರುಣಿಪುದನುಮತಿಯ | ತರುವೆ ನಾ ಧರಿಸುತ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾ ಕೃತಿಯ || ಗಿರಿಗಹ್ವರ ಸಂ | ಚರಿಸುತಲಲ್ಲ | ಲ್ಲರಸಿ ಸರಸಿ ನದ | ಸರಿತೆಯೊಳೆಲ್ಲ || ಓಹೋ ||

ಅಜಮುಖ : (ಮುಖಾರಿ-ಏಕ) ಜಡಜ । ಸಂಭವನ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು । ತದ್ಭುವನವ ಕಳೆದು । ಮೃಡನ । ಕಂಡರಿತು ಮತ್ತದನುಳಿದು ॥ ಬಿಡದೊಡನಡರುತ । ನಡೆದು ಸ್ವರಕೆ ಸುರ । ಗಡಣವ ಬಡಿದಾ । ಮಡದಿಯ ಪಿಡಿವೆ ॥ ಓಹೋ ॥

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಮುಖಾರಿ-ಏಕ) ಸೋದ | ರಿಯೆಂದ ನುಡಿಯ ನೆಚ್ಚೆ | ಕಲ್ಮಷಮನ ಬಿಚ್ಚೆ | ಮೋದ | ದಿಂದುಸಿರಿದ ತಾ ಮನ ಮೆಚ್ಚೆ || ಆದಡೆ ಕೇಳ್ ಸ್ಮರ | ಬಾಧೆಯೊಳೆಡಬಲ | ಹಾದಿಗರನು ನೀ | ಬಾಧಿಸದಿಹುದು ||

(ಅಪ್ಪಣೆ ಇತ್ತು ಕಳುಹುತ್ತಾನೆ)

ಅಜಮುಖ : (ತ್ರಿವುಡ-2) ಅಣ್ಣನಿಂದಪ್ಪಣೆಯ ಪಡೆಯುತ | ದುರುಳೆ ಅಜಮುಖ ಪೊರಟಳಾಗಲೆ ॥ ಮಿಣ್ಣನೈದುವೆ ಸ್ವರ್ಗಕೆನುತಲಿ | ತೋಷದಿಂದ ॥

ಅಜಮುಖ : (ದೇಶಿ–ಅಷ್ಟ) ಏನನೆಂಬೆ ರಕ್ಕಸಿಯ ಗರ್ಜನೆ ಸುರ ॥ ಮಾನಿನಿಯ ಹುಡು । ಕುತಲೆ ಪುರಗಿರಿ । ಕಾನನವ ಕಳೆ ಕಳೆಯುತ ॥

(ಸುರಲೋಕವೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಿದರೂ ಶಚಿ ಸಿಗದೇ ಇದ್ದಾಗ)

ಅಜಮುಖ : (ದೇಶಿ-ಅಷ್ಟ) ಬಂದಳಾಗಜಮುಖಿಯು ಭೂಲೋಕಕೆ | ಕುಂದಿ ಮನದೊಳು | ನಡೆ ನಡೆದು ಬಳಿ | ಕೊಂದು ಸರಸಿಯ ಕಂಡಳು ||

ಅಜಮುಖ: (ಭಾಮಿನಿ) ರೂಡಿಯನು ತೊಳಲಿರ್ಪ ಶ್ರಮ ಹೋ | ಗಾಡಿಸಿದನೀ ಪವನ ಬಾಯೊಳ | ಗಾಡಿದೊಡೆ ಫಲವಿಹುದೆ ಮತ್ತೀ ಸಮಯ ಹರವಶದಿ || ಜೋಡಿಗನು ತಾನೊದಗಲೀ ಸುಖ | ಕೀಡಿಹುದೆ ಮಧುಮಾಧವಿಗೆ ತಾ | ಕೂಡಿದಂತಕ್ಕೆ ನುತ ಯೋಚಿಸುತಿರ್ದಳಜಮುಖಿಯು ||

(ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ)

ಅಜಮುಖ : (ಸವಾಯ್-ಆರ್ಯಾ) ದುರುಳೆಯು ತಾನೀ | ಪರಿ ಮನದೊಳು ಪರ | ಪುರುಷನ ಬಯಸುತ ಮರನೆಡೆಯ || ತೊರೆದಾ ಕ್ಷಣ ಶಚಿ | ಯರಸಲ್ಕೆನ್ನುತ | ಪೊರಟಯ್ತಂದಳು ಮುಂಗಡೆಯ ||

(ಪುರುಷನ ಸಂಗ ಸುಖವನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ದೂರ್ವಾಸರು ಬರುತ್ತಾರೆ , ಅಜಮುಖಿಯು ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ)

ದೂರ್ವಾಸ : (ಸವಾಯ್-ಆರ್ಯಾ) ಅನಿತರೊಳೊಯ್ಯನೆ | ಮುನಿ ದೂರ್ವಾಸನು | ವನದೊಳಗೋರ್ವನೆ ಬರಲಿತ್ರ ॥

(ದೂರ್ವಾಸರು ತೆರಳಿದ ನಂತರ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ)

ಅಜಮುಖ : (ಸವಾಯ್-ಆರ್ಯಾ) ದನುಜೆಯು ಕಂಡಿದ | ತನು ಹಿಗ್ಗುತ ನಿಜ | ಮನಸಿನೊಳಾಡಿದಳಿಂತೆನುತ ||

ಅಜಮುಖ : (ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ಕಾಪಿ-ರೂಪಕ) ಸರಿ ಸರಿ ಇದು ಸುಕೃತಫಲ | ದೊರಕಿದುದೀ ಸಮಯ ಭಲ | ನೆರವಾಯ್ತಹ ಮನವರಿಸೆ | ಸ್ಮರಶರದುರಿ ಪರಿಹರಿಸೆ | ಸರಿ ಸರಿ | ಬಾರೆನುತಲಿ ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ | ದೂರದೊಳಿಗೊ ಬಪ್ಪನಲ್ಲ | ಮಾರನಿಗೆನ್ನೊಳು ಮುನಿಸೆ | ತೋರಿದನೀತನ ಮನಸೇ || ಸರಿ ಸರಿ ||

(ಸುಂದರ ರೂಪ ಧರಿಸಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ , ಮಾಯಾ ಅಜಮುಖಿಯ ಪ್ರವೇಶ)

ಮಾಯಾ ಅಜಮುಖ: (ಭಾಮಿನಿ) ಎಂದುಸಿರಿ ದಾನವಿಯು ಮಾಯದಿ | ಸುಂದರಾಂಗವ ಧರಿಸಿ ಎಳೆವೆ ॥ ಣ್ಣಂದಚಂದದಿ ಮಂದಗತಿ ಸುಮಗಂಧ ತಳೆದಿರಲು ॥

(ದೂರ್ವಾಸರು ಬರುತ್ತಾರೆ , ಮಾಯಾ ಅಜಮುಖಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ)

ದೂರ್ವಾಸ: (ಭಾಮಿನಿ) ಮುಂದೆ ಮುಂದಯ್ತರುತ ಮುನಿಪತಿ | ಬಂಧುರದ ಕೋಮಲೆಯನೀಕ್ಷಿಸು | ತೆಂದ ತನ್ನೊಳಗರರೆ ಯಾರಿವಳೆನುತ ಬೆರಗಿನೊಳು ॥

ದೂರ್ವಾಸ: (ಯಮುನಾಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಷ್ಟ) ಯಾರಿವಳಮಮ ಬಲ್ ವೈಯಾರಿ | ವಹವ್ವಾ | ಮಾರನಂಗನೆ ಯಂತಿಹಳು ಪೋರಿ || ಪ || ಸಲಿಲಜಾಂಬಕಿ ಕುಟ ಕೊರಗಿರ್ದು | ದೃಷ್ಟಿ | ಚಲಿಸಿ ನಿಲಿಸಿ ನೋಡುವಳು ಕದ್ದು || ಲಲಿತಹಸ್ತಗಳನೆತ್ತುತ ಮೇಲೆ | ಮತ್ತೆ | ನೆಲನ ಗೀಚುತ ನಗುವಳು ಬಾಲೆ || ಯಾರಿವ ||

ದೂರ್ವಾಸ: (ಯಮುನಾಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಷ್ಟ) ಪರಮ ಯೋಗೀಂದ್ರನಾಗಿಹೆ ನೋಡೆ | ಸರ್ವ | ತೊರೆದೆ ಸ್ತ್ರೀಯರನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡೆ | ಸರಿ ಈಗ ಮನವು ವಂಚಿಪುದಲ್ಲ | ಮಿಕ್ಕ | ನರರಿಗೆಂತಹುದೊ ಶಂಕರ ಬಲ್ಲ || ಯಾರಿವ ||

ದೂರ್ವಾಸ : (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಆದಿ) ಕನ್ನೆ ಸುಗುಣೆ ಸಂ | ಪನ್ನೆ ನೀ ಪೇಳಾ | ರೆನ್ನುತ ಮೋಹನ್ನೆ ॥ ರನ್ನೆ ವಿಮಲೆ ವಿಟ | ಸನ್ನುತೆ ಸುವಸಿತೆ | ಪನ್ನಗವೇಣಿಯೆ | ನನ್ನಿಯೊಳೆನ್ನಲಿ ॥ ಪ ॥ ಬಿಡದಹಾ | ಮನ | ದೃಢವರಿಯದೆ ಪೇ | ಳೂಡನೆ ಕುಂದರದನೆ | ಪುಟ್ಟಿರು | ವೆಡೆಯ ದಾವುದಾ | ಕಡೆಯಾರಿಹರಿದ | ನುಡಿ ನುಡಿ ವಿಧು ವದನೆ ॥ ಪಡೆದಿಹ | ಪಿತನಾವನು ಮೃದುಕರ | ಪಿಡಿದಿಹ | ವರನೆಲ್ಲಿಹ ಮತ್ತೀ ॥ ಕಡು ನಡುವಗಲೊಳ | ಗೆಡಬಲ ನೋಡುತ | ಜಡಜಗಂಧಿ ಕಾ | ರಡವಿಯೊಳೇನಿಹೆ ॥

ಮಾಯಾ ಅಜಮುಖ : (ಘಂಟಾರವ-ಏಕ) ಲಾಲಿಸೆನ್ನ ನುಡಿಯ | ಎನ್ನೊಡೆಯ | ಲಾಲಿಸೆನ್ನ ನುಡಿಯ ॥ ಪ ॥ ಲಾಲಿಸೆನ್ನ ನುಡಿ ಜಾಲವಲ್ಲ ಮುನಿ | ಪಾಲ ಪೇಳ್ವೆ ಜಿತ | ಕಾಲನಾಣೆ ದಿಟ ॥ ಲಾಲಿಸೆನ್ನ ॥ ಅ.ಪ.॥ ಪತ್ತಿಹ ಪಿತ ತಾನು | ನಿಮ್ಮವರೊಳ | ಗುತ್ತಮನೆನಿಸಿಹನು | ತನ್ನಯ | ವೃತ್ತಿಯೊರೆವೆನಿನ್ನು | ನಾ ತಾಳದೆ ಚಿತ್ತಜನುರಿಯನ್ನು ॥ ಧರಣಿಯ । ಸುತ್ತಿ ತೊಳಲಿ ಸ್ವರ | ಹತ್ತಿಳಿದರಸಿದೆ । ಮತ್ತ ಮನದಿ ವಿಟ | ರೆತ್ತಿಹರೆನ್ನುತ | ಲಾಲಿಸೆನ್ನ ॥

ಮಾಯಾ ಅಜಮುಖ: (ಘಂಟಾರವ–ಏಕ) ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲೆನಗೆ | ಎಣೆಯವ | ರಿಲ್ಲ ಭುವನದೊಳಗೆ | ಇನ್ನುಬ್ಬರು | ಸಲ್ಲರು ಗುಣಗಳಿಗೆ || ಮಿಕ್ಕಿರುವರ | ನೊಲ್ಲೆನರ್ಧ ಘಳಿಗೆ | ಸುರನರ | ರೆಲ್ಲರೊಂದೆ ಸರಿ | ನಲ್ಲರಲ್ಲವೆನು | ತಿಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಳ | ಲಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಹೆ | ಲಾಲಿಸೆನ್ನ ||

ಮಾಯಾ ಅಜಮುಖ: (ಘಂಟಾರವ-ಏಕ) ಕಂಡರಿನ್ನು ಗುಣದಿ | ನೀನು | ದ್ದಂಡ ವಿರಹಿಗಣದಿ | ಇದಲ್ಲದೆ | ಪಂಡಿತ ಸ್ಮರರಣದಿ | ತಾಮಸ | ಗೊಂಡಿರ್ದರೆಕ್ಷಣದಿ || ಮೋಹದಿ | ಗಂಡನಾಗಿ ಎನ್ನ | ದುಂಡುಕುಚವ ಪಿಡಿ | ದುಂಡು ಸುಖವ ಮುಂ | ಕೊಂಡು ತೆರಳು ಪ್ರಿಯ | ಲಾಲಿಸೆನ್ನ ||

ದೂರ್ವಾಸ : (ಭಾಮಿನಿ) ತರಳೆಯಾಡಿದ ವಚನರಸ ಮುನಿ | ವರನ ಕರ್ಣದೊಳಿಳಿಯೆ ಮಾರನ | ಶರದುರಿಯು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿತಾದಡೆ ಬಿಗಿವಿಡಿದು ಮನವ || ಹರಿಣನೇತ್ರೆಯೊಳೆಮ್ಮ ಬಯಕೆಯ | ನರುಹಬಾರದು ಮೊದಲೆನುತ ನಿಜ | ಮರೆಗೊಳಿಸಿ ತಾ ಪೇಳಿದನು ಸದ್ದರ್ಮ ಸಮ್ಮತದಿ ||

ದೂರ್ವಾಸ: (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ) ಕಾಂತೆ ನೀ ಪೇಳ್ವುದೆಲ್ಲ | ಮನಕೆ ಸರಿ | ಬಂತಾದಡೆನ್ನ ಸೊಲ್ಲ ॥ ಸಂತಸದಿ ಕೇಳು ತಳೆದು | ನೆಪವೊ ನಿಜ | ವೆಂತೆನುತ ಪೇಳು ತಿಳಿದು ॥

ದೂರ್ವಾಸ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ) ಕಾಮ ಮೋಹಗಳ ಮರೆತು | ಸತತ ನಿ | ಷ್ಕಾಮದಿಂ ಧರ್ಮವರಿತು || ಕಾಮಹರ ನಡಿಯ ನೆನೆವ | ಯೋಗಿಯಹೆ | ಕಾಮಿನಿಯೆ ಮಾಡೆ ಮನವ ||

ಮಾಯಾ ಅಜಮುಖ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ) ಯೋಗಿಯೆಂದರಿತು ಮುನ್ನ | ಬಯಸಿರ್ಪೆ | ಭೋಗದಿಚ್ಚೆಯೊಳು ನಿನ್ನ || ಆಗದೆಂದರುಹಬಹುದೆ | ಇನಿತು ವೈ | ರಾಗಿಗಳ ಧರ್ಮವಹುದೆ ||

ದೂರ್ವಾಸ: (ಕೇದಾರಗೌಳ–ಝಂಪೆ) ನಯನುಡಿಯು ಸಹಜ ಬಾಲೆ | ಎಮ್ಮಭ್ಯು | ದಯದ ಕಾರಣವು ಶೀಲೆ || ಬಯಕೆ ಸಲಿಸುವುದು ಧರ್ಮ | ವಾದಡಿದು | ಭಯಕಧಿಕ ಮೂಲವರ್ಮ ||

ಮಾಯಾ ಅಜಮುಖ: (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ) ಬಿಡೆ ಬಿಡೆನು ಬಿಡೆನೆನ್ನುತ | ಮುನಿಪತಿಯ | ಪಿಡಿದಪ್ಪಿ ಮುತ್ತನಿತ್ತಾ || ದೃಢಕುಚವ ನೊತ್ತುತೆದೆಗೆ | ಮುನಿಪತಿಯ | ದೃಢಗೆಡಿಸುತೊಯ್ದು ಬದಿಗೆ ||

(ಮಾಯಾ ಅಜಮುಖಿ ಮತ್ತು ದೂರ್ವಾಸರು ಕೈಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ , ತೈಯಿಯ್ಯತಾತಾ ತಾತಯ್ಯ ತಾತಾ......., ನಿಜವಾದ ಅಜಮುಖಿ ಮತ್ತು ದೂರ್ವಾಸರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಬಂದಲ್ಲಿಗೆ)

(ಇಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಜನಿಸಿದ ಕತೆ ತಿಳಿಸುವುದು , ಅಜಮುಖಿಯು ತನ್ನ ಕತೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ತಪ್ಪಾಯಿತೆನ್ನುತ್ತಾಳೆ , ದೂರ್ವಾಸರು ನಿನ್ನ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಆಕೆಗೆ ಶಚೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಇರುವಳೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ)

ದೂರ್ವಾಸ: (ತೋಡಿ-ಆದಿ) ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿಯು ಓರ್ವಳೆ | ಇರ್ಪಳು ನಿನ್ನ | ಘೋರ ರೂಪಿಗೆ ಸೇರ್ವಳೆ | ಬೇರೆ ಪಿಂದಣ ಸ್ತ್ರೀಯಾ | ಕಾರ ತಾಳುತ ಪೋಗೆ | ನಾರೀಮಣಿ ನೀ | ನಾರೆಂಬುದನು ವಿ | ಚಾರಿಸುವಳು ನಿಜ | ಸಾರೀ ಕ್ಷಣ ನಡೆ ||

(ಶ್ರೀಕಾಶಾವನದ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿ ದೂರ್ವಾಸರು ತೆರಳುತ್ತಾರೆ)

ಅಜಮುಖ: (ವಾರ್ಧಿಕ) ಅಖಿಲ ಮುನಿವರರು ಲಾಲಿಸುವುದೈ ತಾಪಸಿಯು | ಮಖಹರನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ ತೆರಳಿದಂ ಬಳಿಕಲಜ | ಮುಖಿಯು ವಿಪಿನದೊಳಿತ್ತ ವಾತಾಪಿ ಇಲ್ವಲರ ಪಡೆದವರನಟ್ಟಿ ಪುರಿಗೆ ॥

(ಮಕ್ಕಳಾದ ವಾತಾಪಿ ಇಲ್ವಲರನ್ನು ತನ್ನ ಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ , ತಾನು ಶಚಿಯನ್ನು ಅರಸುತ್ತಾ ಶ್ರೀಕಾಶಾವನಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತಾಳೆ)

ಅಜಮುಖ : (ವಾರ್ಧಿಕ) ಶುಕವಾಣಿಯನ್ನರಸಲೆಂದು ಮುಂದಯ್ದಿಗಿರಿ | ನಿಕರಮಂ ಕಳೆದು ಶ್ರೀಕಾಶವನದೊಳ್ ಕುಮುದ | ಸಖನಂತೆ ರಾಜಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಸುರಪಾಲನರ್ಧಾಂಗಿಯಿಂ ಕಂಡಳಸುರೆ || **ಅಜಮುಖ** : (ತೋಡಿ-ರೂಪಕ) ಕಂಡಳಾಗ ಶಚೆಯ ದೂರದಿ | ರಕ್ಕಸಿಯು ತೋಷ | ಗೊಂಡು ಪೇಳ್ದಳತಿ ವಿಚಾರದಿ || ಗಂಡನೆಡೆಯೊಳಿಲ್ಲ ನೋಡೆ | ಷಂಡನವನಲ್ಲದಡೆ ಸತಿಯ | ಭಂಡುತನದೊಳಕಟ ಮರನ | ವಿಂಡಿನೊಳಗೆ ಬಿಡಲು ಬಹುದೆ ||

(ಸುರನಾರಿಯರಲ್ಲಿ ಓರ್ವಳಾದ ಮಂಜುಘೋಷೆಯ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ)

ಮಂಜುಘೋಷೆ: (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಆದಿ) ಕುಂದರದನೆ ಪೂ | ರ್ಣೇಂದುವದನೆ ತಾ | ಬಂದಳು ಗುಣಸದನೆ ॥ ಸುಂದರಾಂಗಿ ಸುಮ | ಗಂಧಿ ಮಂದಗತಿ | ಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಕಾ | ಲಂದುಗೆ ಕಿಣಿಲೆನೆ ॥ ಕುಂದ ॥ ಪ ॥ ನಿಲುಕುತ | ನಾಲ್ದೆಸೆಗಳ ಮೃಗಮನ | ಕಲಕುತ | ಘನಕುಚಭಾರಕೆ ನಡು | ಬಳುಕುತ | ಮನ್ಮಥನಸ್ತ್ರಕೆ ಸರಿ | ಸಿಲುಕುತ | ಅಳುಕುತ ॥ ಸಲಿಲಜಾಕ್ಷಿಮೊಗವ | ದರ್ಪಣ | ದಲಿ ನೋಡುತ ಮಿಗುವ ॥ ತಿಲಕ ಉದ್ದಿ ಮ | ತ್ತಲಕ ತಿದ್ದಿ ಕಡು | ಚೆಲುವಿಕೆಯಲಿ ನಲಿ | ನಲಿದೊಲಿಯೊಯ್ಯನೆ ॥

(ಶಚಿಯು ಕುಳಿತಲ್ಲಿಗೆ ಮಂಜುಘೋಷೆಯು ಬರುತ್ತಾಳೆ)

ಶಚಿ : (ಮೋಹನ-ಅಷ್ಟ) ಯಾರಮ್ಮ ಬಂದವಳು । ಅಪ್ಸರೆ ನಾಗ । ನಾರಿಯೊ ಬೇರೊ ಪೇಳು ॥ ಉರು ದಾರಿಯ ಬಿಟ್ರೀ । ಕಾರಡವಿಗೆ ಬಹ । ಕಾರಣವರುಹೆನ್ನೊಳು ॥

ಮಂಜುಘೋಷೆ: (ಮೋಹನ-ಅಷ್ಟ) ಸರಿ ಸರಿ ಜಾಣೆ ನೀನು । ಇಷ್ಟರೊಳನ್ನ । ಮರೆತೆಯ ಕಾಣೆನಿನ್ನು ॥ ಸರಸಿಜಾಂಬಕಿ ನಿನ್ನ । ನಿರತ ಸೇವಿಸುತಿರ್ದ । ಸುರಮಂಜುಘೋಷೆಯಲ್ಲೆ ॥

ಶಚಿ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಏಕ) ಕಾಮಿನಿ ಕೇಳೆರೆಯನಿಂಗೆ | ತಾಮಸವೇನಾಯ್ತೊ ಕಾಣೆ | ಪ್ರೇಮದಿ ನೀ ಬರಲು ಭಯ ವಿ | ರಾಮವಾಯ್ತಿನ್ನು ॥

ಮಂಜುಘೋಷೆ : (ಶಂಕರಾಭರಣ–ಏಕ) ಗಂಡಸರೆಷ್ಟಾದರವರು | ಹೆಂಡಿರ ಯೋಚನೆಗಳೇನೆ | ಕಂಡವರನು ಸೇರಿನ್ನಿಹನೊ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ||

(ಬಣ್ಣದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ದೇವೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಶಚಿಯರಲ್ಲಿ ಒಡಕು ಮೂಡಿಸಿ, ಶಚಿಯು ಶೂರಪದ್ಮನನ್ನು ಒಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ಮಂಜುಘೋಷೆ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಏಕ) ಈರ್ವರೊಲ್ಲದಿರಲು ಪದ್ಮ | ನೋರ್ವನ ನೀ ಸೇರಲೇನೆ | ಪೂರ್ವರಮಣನಿಂದ್ರನಿಹನು | ಸರ್ವಥಾ ಬಿಡು ॥

ಶಚಿ : (ಕಾಂಭೋಜ-ಏಕ) ಏತಕಿಲ್ಲಿ ಬಂದೆ ದುಷ್ಟ । ಪಾತಕೀ ಹೇ ಜಾರೆ ॥ ಆತನೀತನೆಂದು ಪೇಳ್ವ । ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ಯಾರೆ ॥

(ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಬೆಳೆದು ಶಚೆಯು ಮಂಜುಘೋಷೆಯನ್ನು ತಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ , ಆಗ ಕೋಪಗೊಂಡ ಆಕೆ)

ಮಂಜುಘೋಷೆ : (ಕಾಂಭೋಜ–ಏಕ)(ಅಬ್ರ) ತರುಣ ವೀರನಾಗಲವನ l ಚರಣ ಸೇರಿಂದೆನುತ l ಭರದಿ ದೂಡೆ ಘೋರ ರೂಪ l ಧರಿಸಿ ದುರುಳ ಮತ್ತಾ ll

(ಮಂಜುಘೋಷೆಯು ತನ್ನ ನಿಜರೂಪ ತಳೆದು ಬರುತ್ತಾಳೆ)

ಅಜಮುಖ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ)(ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಏನೊರೆದೆಯೆಲೆ ತರುಣಿ ನಿನಗಸ l ಮಾನವಾದನೆ ಪದ್ಮ ನಿನ್ನಾ ll ಧೀನವೇ ಬೇಕೊಲ್ಲೆನೆಂಬುದು ಬಿಡುವರ್ ಯಾರೆನುತ ll

(ಅಜಮುಖಿಯು ತನ್ನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿಟ್ಟು ಶಚಿಯನ್ನು ದರದರನೆ ಎಳೆದೊಯ್ಯಲು ತೊಡಗಿದಾಗ ಆಕೆ ಕಾಪಾಡಿ ಎಂದು ಬೊಬ್ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ)

ಶಚಿ : (ಭಾಮಿನಿ) ಹೀನ ರಕ್ಕಸಿ ಭುಜಕೆ ಕರವಿಡೆ । ಮಾನಿನಿಯು ತಾ ಕೆಟ್ಟೆನೆನ್ನುತ ॥ ದೀನರಕ್ಷಕ ತ್ರಿಪುರಹರ ಸಲಹೆನುತ ಮರುಗಿದಳು ॥ ಶಾಸ್ತಾರ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ತರುಣಿ ಮೊರೆಯಿಡಲರಿತು ಬಳಿಕಾ । ಧುರಪರಾಕ್ರಮಿ ಕಾನನೇಶನು ॥ ಭರದಿ ದುರುಳೆಯ ಕರಗಳನು ತರಿದಡಗಲಾ ಕ್ಷಣದಿ ॥

(ಆಗ ಆ ಕಾನನವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರಪಾಲಕನಾದ ಶಾಸ್ತಾರನು ಬಂದು [ದೇವೀಮಹಾತ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಪಿಂಗಳನೆಂಬ ಯಕ್ಷನು ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕಡಿದಂತೆ] ಅಜಮುಖಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಆಕೆಯ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ಶಚಿಯೇ ಮೋಸದಿಂದ ತನ್ನ ಕರಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದಳೆಂದು ತಿಳಿದ ಅಜಮುಖಿಯು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅರಚುತ್ತಾಳೆ)

ಅಜಮುಖ : (ಅಬ್ರ)(ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಅರರೆ ವಡಬೆಂಬಗಿನಿಯೋ ನಾ l ನರಿಯೆ ಪದ್ಮನ ಭಗಿನಿಯೋ ಗಿರಿ ll ಬಿರಿವ ತೆರದೊಳು ಗರ್ಜಿಸುತಲಿಂ l ತೆಂದಳಜಮುಖಿಯು ll

ಅಜಮುಖ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಭಳಿ ಭಳಿರೆಲೆ ಶಚಿ ಜಾಣೆ । ದಿಟ । ವಿಳೆಯೊಳು ನಿನಗೆಣೆಗಾಣೆ ॥ ತಿಳಿಯದಂದದಿ ಕರಯುಗವ । ನೀ । ಕಳೆದೆಯ ಸುದು ಈ ಮೊಗವ ॥

ಅಜಮುಖ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಪೊತ್ತಿಹ ಮೊಲೆ ದಿಟವಾಗೆ । ನಿ । ನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ಯದ ಮೇಗೆ ॥ ಕೊತ್ತಿಯೆಂದೆಣಿಸಿಕೊಮನದಿ । ಇ । ನ್ನೆತ್ತಲಡಗಲೀ ವನದಿ ॥

ಅಜಮುಖ : (ಭೈರವಿ–ಏಕ) ಅಣ್ಣನೊಳೊರೆದಿದನೆಲ್ಲ | ಮು | ಕ್ಕಣ್ಣನು ಬರೆ ಭಯವಿಲ್ಲ ॥ ಬಣ್ಣಗೆಡಿಸುತೊಯ್ಯದಿರೆ | ನಾ | ಪೆಣ್ಣಿನ ಜನ್ಮವೆ ಮದಿರೆ ॥

(ಅಜಮುಖಿಯು ತೆರಳಿದ ಬಳಿಕ ಶಚಿಯು ಆ ದೇವರೇ ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಶಿವನೇ ರಕ್ಷಿಸು ಎನ್ನುತ್ತಾ ತೆರಳುತ್ತಾಳೆ , ಇತ್ತ ಕಾಕಾಚಲದಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುವ ದೇವೇಂದ್ರನೆಡೆಗೆ ನಾರದ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ನಾರದ: (ಕಂದ) ರಕ್ಕಸಿಯೀಪರಿ ಭಾಷೆಯ | ನಿಕ್ಕುತ ಮುಂಡುಗೈಗಳೊಳಗ್ರಭವನೆಡೆಗಂ | ಘಕ್ಕನೆ ಸಾರಲ್ ನಾರದ | ಹಕ್ಕಿಯನೇರುತ ಶಕ್ರನೆಡೆಗರುಹೆ ಬಂದಂ |

(ನಾರದರನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಉಪಚರಿಸಿದ ನಂತರ)

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಇರಲಿ ಮಾತಿದು ಮುನಿ | ವರನೆ ನೀನಿಲ್ಲಿಗೆ | ತೆರಳಿ ಬಂದಿಹ ಕಾರ್ಯವ || ಅರುಹುಬೇಗೆನುತೆದ್ದು | ಕರವ ಜೋಡಿಸಲಾಗ | ಪರಮೇಷ್ಠಿಸುತನೆಂದನು ||

ನಾರದ : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ಏಕ) ಕೇಳು ನಿರ್ಜರ ರಾಯ ನಾನೆಂಬೀ ಮಾತ | ಪೇಳುವೆ ಶಚಿಯ ವಾರ್ತೆಯನು ಪ್ರಖ್ಯಾತ || ಪ || ಶೂರಪದ್ಮನು ನಿನ್ನ ಸತಿಯನಿಚ್ಛಿಸುತ | ಸೇರಲಿಲ್ಲೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತಿರೆ ಮತ್ತಾ || ವಾರತೆಯರಿತಜಮುಖಿಯಗ್ರಭವನ ನಾ | ತಾರದೆ ಬಿಡೆನೆಂದು ಸಂತಯಿಸುತವನ ||

ನಾರದ: (ವಾರ್ಧಿಕ) ದುರುಳ ರಕ್ಕಸರವರು ಕೃತ್ರಿಮವನೆಸಗದಿ | ನ್ನಿರರು ನಿಜ ವಿಪಿನದೊಳ್ ಮರುಗುತಿಹಳಬಲೆ ನೀ | ತೆರಳುತೀಕ್ಷಣವೆ ಕರೆತಹುದೆಂದು ತಿಳುಪಿ ಮುನಿವರನು ಗಮಿಸಲ್ಕಿತ್ತಲು ॥

(ಅಜಮುಖಿಯ ಕೃತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿ ನಾರದರು ತೆರಳುತ್ತಾರೆ , ದೇವೇಂದ್ರನು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಕಾಶಾ ವನದಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಇರುವ ಶಚಿಯೆಡೆಗೆ ಬರುವನು)

ದೇವೇಂದ್ರ: (ವಾರ್ಧಿಕ) ಸುರಪಾಲನಧಿಕ ದುಃಖಿಸುತಾಗ ಪೊರಮಡುತ | ಭರದಿ ಶ್ರೀಕಾಶವನಕಯ್ತಂದು ಶಂಕರನ | ಚರಣಕಮಲವನೇಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಭಜಿಸುತಿಹ ಕಾಂತೆಯಂ ಕಂಡೆಂದನು ||

ದೇವೇಂದ್ರ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ಆದಿ) ಹಾ ರಮಣಿ ಶುಕಗಾನೆ | ಬಾರೆ ವಾರಣಯಾನೆ || ನಾರಿ ಬೇಸರವೆನು | ದೂರವೆಯ ಗುಣಧೇನು || ದುರುಳೆಯು ಬಾಧಿಸೆ ನಿನ್ನ | ಕರೆಕರೆದಿಟ್ಟೆಯ ಎನ್ನ || ಮರುಗದಿರಿನ್ನು ಅಕಟ | ಪೊರೆಯುವ ಶಂಕರನು ದಿಟ ||

ಶಚಿ : (ಮಖಾರಿ-ಝಂಪೆ) ಚಿಂತೆಯೇಕೆಲೆ ಪ್ರಾಣಕಾಂತ ಬರಿದೆ | ಕಂತುವೈರಿಯ ನೇಮದಂತರವಿದಿಂತಿರಲು ॥ ಪ ॥ ಪಿಂದೆ ಗೈಯ್ದಿಹ ಪುಣ್ಯ | ದಿಂದ ಶಾಸ್ತಾರ ತಾ | ಬಂದು ಕಾಯ್ದನು ಕರುಣ | ತಂದು ಮನದಿ ॥ ಸಂದೇಹವೆಕೆಮ್ಮ | ನೊಂದಲ್ಲದಿರ್ದಡಿ | ನ್ನೊಂದುಪಾಯದಿ ಕಾವ | ನಿಂದುಧರನು ॥

ದೇವೇಂದ್ರ: (ವಾರ್ಧಿಕ) ಮಡದಿಯಿಂತನೆ ಕೇಳ್ದು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಮೋಹದೊಳ್ | ನುಡಿದನೆಲೆ ಕಾಂತೆ ಹತಭಾಗ್ಯ ತಾ ತನ್ನಿಂದ | ಲಡಸಿದೀ ಕಷ್ಟಮಂ ಮರೆದು ಕಳೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಂಪನ್ನೆ ನೀನೆ ದಿಟವು ॥

ದೇವೇಂದ್ರ : (ವಾರ್ಧಿಕ) ಒಡಬಡಿಸುತಿಂತು ಶ್ರೀಕಾಶಮನ್ನುಳಿದು ಸತಿ | ಯೊಡನೆ ಕಾಕಾಚಲಕೆ ತೆರಳಿ ಸುರರೊಡಗೂಡಿ | ಜಡಜಸಂಭವನ ನೆನೆದರುಹಿ ಮಗುಳಷ್ಟಮೂರ್ತಿಗೆ ದೂರಲಯ್ತಂದರು ॥

(ಶಚಿಯೊಡನೆ ರಜತಾದ್ರಿಗೆ ಬಂದು ಈಶ್ವರ ಪಾರ್ವತಿಯರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಎರಗುತ್ತಾನೆ)

ದೇವೇಂದ್ರ: (ಕಂದ) ರಜತಾದ್ರಿಯೊಳು ಮಹೇಶನ | ಗಜೆಯೊಡನಖಿಳ ಗಣರಿಂದೆಸೆದಿರೆ ಶಚಿ ಶಕ್ರ ॥ ರಜನಂ ಕೂಡುತ ಬಂದಾ | ಭುಜಗಾಭರಣಂಗೆರಗುತ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತೆಂದರ್ ॥

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಬೇಗಡೆ-ತ್ರಿವುಡೆ) ಪಾಲಿಸು ಪರಮೇಶ್ವರ | ಸದಾಶಿವನೆ ಪರಿ | ಪಾಲಿಸು ಪರಮೇಶ್ವರ ॥ಪ॥ ಪಾಲಿಸೆಮ್ಮನು ಕರುಣದಿಂ ಫಣಿ | ಮಾಲ ಗಿರಿಜಾಲೋಲ ಶಂಕರ | ನೀಲಕಂಧರ ನಿಟಿಲನಯನ ಸು | ಶೀಲ ಕೀರ್ತಿ ವಿಶಾಲ ಪಶುಪತಿ ॥ ಅ.ಪ. ॥ ಧೂರ್ತರಟ್ಟುಳಿಯನೆಲ್ಲ । ದೂರಲು ಪೊರೆವೆ ತಾ | ನರ್ತಿಯೊಳೆಂದೆಯಲ | ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ | ಅನುದಿನವು ನಿನ್ನನು | ಕೀರ್ತಿಸಿ | ನಿನ್ನಪ್ಪಣೆಯೊಳನು | ವರ್ತಿಸಿ | ಭಾಗ್ಯೋದಯವ ನಾ | ವರ್ತಿಸಿ | ಕಾಕಾಚಲದೊಳಿರೆ ॥ ವಾರ್ತೆಯಿದೆ ಶ್ರೀಕಾಶವಿಪಿನದೊ | ಳಾರ್ತೆಯಿವಳೆಡೆಗೊಳಲು ಕಾಮಾ | ವರ್ತೆ ಪದ್ಮನ ಭಗಿನಿಯೆಸಗಿದ | ನರ್ಥ ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಲಾಲಿಸಿ ॥

ಈಶ್ವರ: (ತುಜಾವಂತು-ಆದಿ) ದೇವಸಂಕುಲವೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ | ಮಹಾ | ದೇವನ ಪಾಡಲು ನೋಡಿ || ಭಾವಜಾರಿ ಹಿತ | ಭಾವದಿ ಸರ್ವರ | ಭಾವಿಸಿ ಮನ್ನಿಸು | ತಾ ವನಿತೆಯನು ||ಪ||

ಪಾರ್ವತಿ : (ತುಜಾವಂತು-ಆದಿ) ಗಿರಿಜೆಯು ಕಂಡು ಮೋಹದೊಳು | ಉಪ | ಚರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳು | ದುರುಳರ ಭಯಕೆ ಬಾಡಿಹಳು | ಎಂದು ಕರಗಿ ಮಾನಸದಿ ಕಾಂತನೊಳು ॥ ಒರೆದಳು ಕೇಳೀ | ತರುಣಿಯ ಕಷ್ಟವ | ನರಿಯೆಯ ಶರಣರ | ಮರೆವುದು ತರವೇ ॥

ಈಶ್ವರ : (ತುಜಾವಂತು-ಆದಿ) ಮಡದಿಯಾಡಿದ ಮಾತ ಕೇಳಿ | ಒಡಂ | ಬಡುತಲೆಂದನು ಚಂದ್ರಮೌಳಿ | ಜಡಜಸಂಭವ ಮುಖ್ಯರೇಳಿ | ಸುರ | ಗಡಣವೆಲ್ಲವು ಧೈರ್ಯ ತಾಳಿ || ಬಿಡಿ ಬಿಡಿ ಧಡಿಗರ | ಬಿಡದೊಡನೆಮಪುರ | ದೆಡೆಗಟ್ಟುವೆ ದೃಢ | ಹಿಡಿರಿ ನಂಬುಗೆಯನು ||

ಈಶ್ವರ : (ಭಾಮಿನಿ) ಈ ತೆರದಿ ಧೈರ್ಯವನು ಗೌರೀ | ನಾಥನಮರೇಶ್ವರ ಪಯೋರುಹ | ಜಾತಮುಖ್ಯರಿ ಗರುಹಿ ಸಂತಯಿಸುತ್ತ ಷಣ್ಮುಖಗೆ ||

(ದೇವೇಂದ್ರ ಶಚಿಯರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ನಂತರ ಷಣ್ಮುಖನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ)

ಈಶ್ವರ : (ಭಾಮಿನಿ)(ಅಬ್ರ) ಪ್ರೀತಿಯೊಳು ಬರಲೊರೆವುದೆನ್ನುತ | ದೂತನೊರ್ವನ ಕಳುಹಿದೊಡೆ ತಿಳಿ | ದಾ ತತ್ ಕ್ಷಣ ಕಾರ್ತಿಕೇಯನು ಬಂದನಾ ಸಭೆಗೆ ||

(ಷಣ್ಮುಖ ಸಭೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ , ತೈತೈತೈತೈ......)

ಷಣ್ಮುಖ : (ಕೇದಾರಗೌಳ–ಜಂಪೆ) ಯಾಕೆನ್ನ ಕರೆದೆ ತಾತಾ | ನಿನಗಿಂಥ | ವ್ಯಾಕುಲವು ಬಂದ ಮಾತಾ | ನೀ ಕರುಣದಿಂದ ಪೇಳು | ಮುಂದಿನ್ನು | ಸ್ವೀಕೃತದ ಕಾರ್ಯಂಗಳು ||

ಈಶ್ವರ : (ಕೊರವಿ-ಆದಿ) ಬಾರೆನ್ನಯ ಸುಕು | ಮಾರ ಕುಮಾರ ಸ | ಮೀರ ಬಲಾನ್ವಿತ ಸುಂದರ | ವೀರ ಉದಾರ ಮ | ಯೂರಸ್ಯಂದನ ಸು | ಧಾರಸನಿಧಿಗುಣಚಂದಿರ ||

(ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರನ ಕತೆ ತಿಳಿಸಿ ಆತನನ್ನು ಕೊಂದು ಬರುವಂತೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಷಣ್ಮುಖ: (ಪಹಡಿ-ಆದಿ) ಒಪ್ಪುವೆನಿದಕೆ ನಿ | ನ್ನಪ್ಪಣೆಯಂತೆ | ಬಪ್ಪುದಗ್ಗದ ಕೀರ್ತಿ | ತಪ್ಪದೆ ಮುಂತೆ ||ಪ|| ದುರುಳರ ಭಯಕಂಜಿ | ಶರಣು ಹೊಕ್ಕವರನ್ನು | ಪೊರೆವುದೆಮ್ಮಯ ಬದ್ಧ ಕಾರ್ಯ | ಧೈರ್ಯ | ಶೌರ್ಯ | ಗುಣವರ್ಯ ||

ಷಣ್ಮುಖ: (ವಾರ್ಧಿಕ) ಬೊಪ್ಪ ಲಾಲಿಸು ಖಳರ ದರ್ಪಮಂ ಮುರಿದು ಪಿಡಿ | ದಪ್ಪಳಿಸುತಂತಕನಿ ಗೊಪ್ಪಿಸಿದ ಬಳಿಕಿತ್ತ | ಬಪ್ಪೆ ತ್ರೈಭುವನದೊಳು ತಪ್ಪೆ ಕೀರ್ತಿಯನಿದಕೆ ತಪ್ಪೆ ನೆನಲೊಪ್ಪುತಾಗ ॥ ಮುಪ್ಪುರಂ ಗೆಲ್ದ ಕಂದರ್ಪಾರಿ ಬಾಲಕಂ | ಗಪ್ಪಣೆಯನೀಯಲೆಡಕಿಪ್ಪ ಮಾತೆಯ ಕಂಡು | ದೊಪ್ಪನೆರಗಲು ನೆಗಹುತಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸುತಲಿಂತಿಪ್ಪ ನೀತಿಯ ಪೇಳ್ದಳು ॥

(ಷಣ್ಮುಖನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟು ತೆರಳುತ್ತಾರೆ , ಷಣ್ಮುಖನು ಭೃಂಗಿ , ಭೃಕುಟಿ ಮತ್ತು ವೀರಬಾಹುಕರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ , ತೈತೈತೈತೈ.....)

ಭೃಂಗಿ , ಭೃಕುಟಿ , ವೀರಬಾಹುಕ : (ತತ್ತತ್ಶೆ) ಏತಕೆನ್ನನು ಕರೆಸಿದೆ ನೀನೀ | ತತುಕ್ಷಣದಲಿ ಧೊರೆಯೇ ॥ ಏನೆನಗಪ್ಪಣೆ ಭೋರನೆ ಒರೆಯೆನೆ | ವೀರ ಗುಹನು ನುಡಿದ ॥

ಷಣ್ಮುಖ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಸಿದ್ಧವಿಹ ಶಿವಗಣರೊಡನೆ ಛಲ । ಬದ್ಧನಾಗುತ ಪೊರಟುಬಂದನು ॥ ಯುದ್ಧಕೆನುತಿ ನ್ನೇನನೆಂಬೆನು । ಭಟರ ಪೌರುಷಕೆ ॥

(ಷಣ್ಮುಖನು ಗಣಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ , ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಗೆ ಅಜಮುಖಿಯು ಕೂಗುತಾ ಬರುತ್ತಾಳೆ)

ಅಜಮುಖ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ಕೂಗಿ ತೇಗುತ ಮಂದಿರವ ಸೇರಿ | ಪದ್ಮ | ಗಾಗ ತನ್ನಯ ಕರಗಳ ತೋರಿ || ಬೇಗಡ್ಡಬೀಳಲಿನ್ನಿದ ಕಂಡು | ತಂಗಿ | ಯಾಗಮವನು ಕೇಳ್ದ ಖತಿಗೊಂಡು ||

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ: (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ) ತಂಗಿ ಬಾ ಚದುರೆ ಬಾರೆ | ಸನ್ಮೋಹ | ನಾಂಗಿ ಬಾ ಸುಗುಣಸಾರೆ || ಇಂಗಿತವಿದೇನು ಕಾಣೆ | ಇದರಂತ | ರಂಗ ಪೇಳೆನಗೆ ಜಾಣೆ ||

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಕೇದಾರಗೌಳ–ಝಂಪೆ) ಕರವೆರಡು ಮುಂಡಿದೇನೆ | ಮತ್ತಕಟ | ಸುರಿಯುತಿದೆ ರಕುತ ಶಾನೆ || ನರಗುರಿಗಳೇನ್ ಗೈದರು | ಕೋಪದೊಳು | ವರಮುನಿಗಳಾರ್ ಬಯ್ಗರು ||

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಕೇದಾರಗೌಳ–ಝಂಪೆ) ಸತಿಯತಹೆನೆನುತ ಪೋದೆ | ಎಲ್ಲಿಹಳು | ಗತಿಯಿದೇ ನಾಯ್ತು ಬಾಧೆ || ಪಥದೊಳಾರನು ಕೂಡಿದೆ | ಬರಿದೆ ಮನು | ಮಥನ ತಂತ್ರದಿ ಕಾಡಿದೆ ||

ಅಜಮುಖ : (ಕಾಂಭೋಜ-ಝಂಪೆ) ಅಣ್ಣ ಲಾಲಿಸು ತನ್ನ | ಪುಣ್ಯ ಫಲವೇನೆಂಬೆ | ತಣ್ಣಗಾಯಿತೆ ನಿನ್ನ ಮನವು || ಪಣ್ಣ ತಹೆನೆನುತ ಬಿಡು | ಗಣ್ಣರೆಡೆಗಯ್ದಿ ನಾ | ಬಣ್ಣ ಗುಂದಿಹುದಾರೊಳೊರೆವೆ ||

(ತಾನು ಮಾಯಾರೂಪಿನಿಂದ ಶಚಿಯಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಹೋದ ಕತೆ ಹೇಳಿ , ಶಚಿಯನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ಯಾರೋ ನನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದಣ್ಣ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ , ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ ಸಿಟ್ಟಾಗುತ್ತಾನೆ)

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ಪದ್ಮ ಪ್ರಳಯದ | ಸಿಡಿಲಿನಂತಾರ್ಭಟಿಸಿ ಕಂಗಳ | ಕಿಡಿಯನುದುರಿಸಿ ಧಿಮ್ಮನೆದ್ದೊದೆಯುತ್ತ ಭೂತಳವ ॥

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ: (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ದುಃಖಿಸಬೇಡೆಲೆ ತಂಗಿ | ಇದ | ಲೆಕ್ಕಿಸದಿರು ಭದ್ರಾಂಗಿ ॥ ಎಕ್ಕತುಳದ ಸುರಪಡೆಯ | ಮುರಿ | ದಿಕ್ಕುವೆ ಶೈಮಿನಿಯೆಡೆಯ ॥

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ: (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಮುಕ್ಕುವೆ ಜಗವನು | ತಿಕ್ಕುವೆ ತ್ರಿದಶರ | ಮುಕ್ಕಣ್ಣನ ಗೆಲುವೆ ॥ ಬಿಕ್ಕುವೆ ಬಲ ಮುರಿ | ದಿಕ್ಕುವೆನೆಲ್ಲರ ಲೆಕ್ಕಿಸದಧಮರನು ॥

(ಹೀಗೆ ಪೌರುಷವಾಡಿ ತಂಗಿಯನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾನೆ , ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೂತ ಓಡೋಡಿ ಬರುತ್ತಾನೆ , ಭಾನುಕೋಪನು ಕೂಡಾ ಬರುವನು)

ದೂತ : (ಭಾಮಿನಿ) ಸಡಗರವ ಕಂಡೊಡನೆ ಚಾರರು | ತಡೆದು ಜಡಿದಾರ್ಭಟಿಸೆ ವೀರರು ॥ ಹೊಡೆದು ಬಡಿದೋಡಿಸಲು ಪೇಳ್ದರು | ಒಡೆಯಗಿದನು ॥

ದೂತ : (ಮುಖಾರಿ-ಏಕ) ಲಾಲಿಸೈ ಪದ್ಮಾಖ್ಯ ಭೂನಾಥ | ನಾವೆಂಬ ಮಾತ ॥ ಲಾಲಿಸೈ ॥ ಪ ॥ ಏನ ಪೇಳುವೆನಯ್ಯೊ ಧೊರೆಯೆ | ಬಂದಿಹುದು ದೊಡ್ಡ | ಸೇನೆಯಬ್ಬಬ್ಬ ಯಾರೆಂದರಿಯೆ ॥ ಆನೆ ಕುದುರೆ ಸುವಿ | ಮಾನ ಸಹಿತ ಸಂ | ಧಾನಿಸದೆಮ್ಮಯ | ಮಾನ ಕಳೆದು ಬಹು ॥ ಹಾನಿಯೆಸಗಿದರು | ದಾನವ ಭಟರನು | ಮಾನಿಸಲೆಮ್ಮಾ | ಧೀನವೆ ಬಿಡು ನಡೆ ॥ ಲಾಲಿಸೈ ॥

ದೂತ : (ಮುಖಾರಿ-ಏಕ) ನಾಕಾರು ತಲೆಗಳವರಲ್ಲಿಹರು | ಮತ್ತವರು ಹಂಸ | ಕೇಕೀ ಸ್ಯಂದನವನೇರಿ ಬಹರು || ಆ ಕಡೆಯೊರ್ವಗ | ನೇಕ ನಯನ ಬಹು | ಪೋಕನವನು ನಮ್ಮ | ನೂಕಿದ ಬಹುಜನ || ನಾಕಿಗರಿಹರಿ | ನ್ನೇಕದ ಪೇಳುವೆ | ಸಾಕಾರಿಗೆ ರಣ | ಬೇಕು ಪರಾಕು || ಲಾಲಿಸೈ ||

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ದೂತರೆಂದುದ ಕೇಳುತ್ತ | ಪದ್ಮಾಖ್ಯ ಭೂ | ನಾಥ ರೋಷವ ತಾಳುತ್ತ | ಸಾತಿಶಯದ ಸುರ | ವ್ರಾತವೆಂದರಿತನು | ಜಾತರೊಳಿಂತೆಂದನು ||

(ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರನು ಮಗನಾದ ಭಾನುಕೋಪನನ್ನು ಕರೆದು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟು ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಭಾನುಕೋಪನು ತನ್ನ ಬಲದವರಾದ ಕಾಲಾಸುರ , ಮೇಘಾಸುರ ಮತ್ತು ನೀಲಕೇಶರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ , ತೈತೈತೈತೈ.....) **ಭಾನುಕೋಪ** : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ಭಳಿರೆ ಸಹೋದರರಿರ । ಬಂದಿಹ ಶಕ್ರ । ಕೊಳುಗುಳಕೆನುತ ವೀರ ॥ ತಿಳಿದೆ ನಾನಿದ ಸ್ಕಂದ । ನಳಿನಸಂಭವ ದೇವ । ಬಳಗ ಸಹಿತಲೆನ್ನುತ್ತ ॥

(ದೇವೇಂದ್ರನ ಸೇನೆ ಬಂದಿದೆ , ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ)

ಕಾಲಾಸುರ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ತರಳನ ಬಿಡಿಸಲೆಂದು | ಬಂದಿಹರೇನೊ | ಸರಿಯಾಯ್ತು ಸಮರವಿಂದು ॥ ದೊರಕಬಲ್ಲುದೆ ಲಾಭ | ತಿರುಕರಾಗಿಹರಿನ್ನು | ಪರಿಕಿಸಲೇನೆಂಬೆನು ॥

ಮೇಘಾಸುರ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ಮೊರೆವ ಪಂಚಾನನನ | ಬಾಯೊಳು ಬೀಳ್ವ | ಕುರಿಯೋಲ್ ಪಂಚಾನನನ | ತರಳ ಶಕ್ರರು ನಮ್ಮ | ಪರಿಯರಿಯದೆ ಬಂದು | ಬರಿದೆ ಕೆಟ್ಟರು ನಿಶ್ಚಯ ||

ನೀಲಕೇಶ: (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ಕರತಳವೀಕ್ಷಿಪಡೆ | ದರ್ಪಣವೇಕೆ | ಧುರಕೆ ರಕ್ಕಸರ ಪಡೆ | ಬೆರಸಿ ಪೋಗುವರ್ ಯಾರಂ | ದೊರೆಯೆ ಸೋದರರಲ್ಲ | ಭರದೊಳಿಂತೆಂದರಾಗ ||

ಭಾನುಕೋಪ: (ಮಾರವಿ–ಏಕ) ಅನಿತರೊಳಾಕ್ಷಣ | ದಿತಿಪತಿಕೋಪನು | ಧನುಶರಗಳ ಧರಿಸಿ ॥ ದನುಜಪಡೆಯ ಸಹಿ | ತನುವಾಗುತ ತಾ | ವಿನಯದೊಳಿಂತೆಂದ ॥

ಭಾನುಕೋಪ: (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಶ್ವಾನಗಳನು ಗೆಲ | ಲಾನೆಗಳೇಕೆಲೆ | ಹೇನಿಗೆ ಶರವೇಕೆ | ಹೀನ ಸುರರೊಳು ಸ | ಮಾನವೆ ರಣ ನಿಮ | ಗಾನಿಹೆ ನೋಡುವೆನು ||

(ಯುದ್ದಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ , ಮೊದಲು ಎಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮೆ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟು ನಂತರ ಕಾಲಾಸುರ ಮತ್ತು ಭೃಂಗಿ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ)

ಕಾಲಾಸುರ : (ತುಜಾವಂತು-ಮಟ್ಟೆ) ಆರೆಲೋ ಮದಾಂಧ ವೀರನೆ || ಪ || ಚೋರರಂತೆ ಮಾರ್ಬಲಗಳ | ಸೇರಿ ಬಂದು ಪಟ್ಟಣವ ವಿ | ಚಾರವೆಸಗದಿನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಗಾರುಗೈವೆ ಭಳಿರೆ ಇಂಥ | ಪಾರುಪತ್ಯ ಕೊಟ್ಟರ್ ಯಾರೆಲಾ || ನೋಡಲ್ಕೆ ಭಸ್ಮ | ಧಾರಿಯೆನಿಪೆ ಶೈವನೇನೆಲಾ | ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳದಿ | ಹಾರಗೈದೆ ವೀರನಹೆ ಭಲಾ || ಆರೆಲೋ ||

ಭೃಂಗಿ : (ತುಜಾವಂತು-ಮಟ್ಟೆ) ಬಣಗು ದೈತ್ಯ ಕೇಳು ಮಾರ । ಮಣನ ಭೃತ್ಯ ನಿತ್ಯಸತ್ವ । ಗುಣ ಗಣಾತಿಶಯದ ರುದ್ರ । ಗಣರ ಸೇನೆಯೊಡೆಯ ನಿನ್ನ ಗಣನೆಯಿಹುದೆ ನಡೆಯೊ ಪಿಂದಕೆ ॥ ಕಾದುವೆಯ ಧುರದಿ । ಕ್ಷಣದಿ ಗೆಲಿದು ನಡೆವೆ ಮುಂದಕೆ । ನೀ ಬರಿದೆಯೆಮ್ಮ । ಕೆಣಕಲೇಕೆ ಜಗತಿ ಬಂಧಕೆ ॥ ಏಕೆಲೋ ವಿಚಾರ ಸುಮ್ಮನೆ ॥

ಕಾಲಾಸುರ : (ಮಾರವಿ-ಮಟ್ಟೆ) ಮುಚ್ಚು ಮುಚ್ಚು ಬಾಯ ಬರಿದೆ | ಹುಚ್ಚರಂತೆ ನುಡಿವೆ ನಿನ್ನ ॥ ಕೊಚ್ಚು ತೆದೆಯ ಬಿಚ್ಚಿ ನಡೆವೆ | ನೆಚ್ಚರಿಕೆಗಿದು ॥

(ಯುದ್ಧ , ಕಾಲಾಸುರ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ , ಮೇಘಾಸುರ ಮತ್ತು ಭೃಕುಟಿ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ)

ಮೇಘಾಸುರ : (ಮಾರವಿ-ಮಟ್ಟೆ) ಸೂರೆಗೆನುತ ಮೆಲ್ಲ ಕ್ಷುದ್ರ । ಚೋರರಂತೆ ಬಂದು ಪುರವ ॥ ಗಾರು ಗೈವೆ ಭಳಿರೆ ಬಿಡುವರ್ । ಯಾರು ನಿನ್ನನು ॥

ಭೃಕುಟಿ : (ಮಾರವಿ-ಮಟ್ಟೆ) ಕಳ್ಳರ್ ಯಾರು ಪೇಳ್ವೆನೊಡೆಯ । ರುಳ್ಳ ನಾಕವೇರಿ ಹೇಸಿ ॥ ಗೊಳ್ಳದೊಯ್ದೆ ಸೆರೆಗೆ ಜೀವ । ಗಳ್ಳ ಸತಿಯರ ॥

ಮೇಘಾಸುರ : (ಮಾರವಿ-ಮಟ್ಟೆ) ಸುರಪುರವನು ಸೂರೆ ಗೈಯ | ಲಿರಲಿಕಿಹುದೆ ಬಾಧೆ ನಿಮಗೆ ॥ ಬರಿದೆ ನಮ್ಮೊಳೊದಗಿ ಪ್ರಾಣ | ತೆರುವ ಪರಿಯಿದು ॥

(ಯುದ್ಧ , ಮೇಘಾಸುರ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ , ನೀಲಕೇಶ ಮತ್ತು ವೀರಬಾಹುಕ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ)

ವೀರಬಾಹುಕ : (ಮಾರವಿ-ಮಟ್ಟೆ) ದುರುಳ ಖಳನೆ ಕೇಳು ನಿಮ್ಮ । ಸೆರೆಯೊಳಿಪ್ಪ ಸುರರ ಬಿಡಲು ॥ ಮರಳುವೆವು ನಿನ್ನಾಣೆ ಬೇಗ । ಹೊರಡಿಸವರನು ॥

ನೀಲಕೇಶ : (ಮಾರವಿ-ಮಟ್ಟೆ) ಸುರರ ಮಾತದಿರಲಿ ನಿಮ್ಮ । ಹರಣದಾಸೆ ಇರಲು ಬೇಗ ॥ ತೆರಳದಿರ್ದ ಡಿನ್ನು ತೋರ್ಪೆ । ಸರಳ ಪರಿಯನು ॥

ವೀರಬಾಹುಕ : (ಮಾರವಿ–ಮಟ್ಟೆ) ನುಡಿಗೆ ಕನಲುತನಲ ಶರವ । ಬಿಡಲು ದುರುಳ ಸಲಿಲದಿಂದ ॥ ಕಡಿದು ಶೈವ ಭಟನ ಧನುವ । ಪುಡಿಯ ಗೈದನು ॥

(ಯುದ್ಧ , ನೀಲಕೇಶ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ , ಭಾನುಕೋಪ ಮತ್ತು ವೀರಬಾಹುಕ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ)

ವೀರಬಾಹುಕ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗುವೆ | ಕ್ಷುಲ್ಲ ದನುಜ ತಡೆ ನಿಲ್ಲೆಲೊ ರಣಕೀಗ ॥ ಬಲ್ಲಿದನಹೆ ದಿಟ | ಮೆಲ್ಲನಡಗದಿರು | ಕೊಲ್ಲುವೆ ನೋಡೆಂದ ॥

ಭಾನುಕೋಪ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಗಣಬಲದೊಳು ಹೆ । ಗ್ಗಣನಹೆ ನಮ್ಮೊಳು । ಸೆಣಸುವ ಭಟನಹುದು ॥ ಗಣಿಸುತಲಿದ ಪೊಸ । ಕಣೆಯೆಸೆದಿಹ ನೀ । ಗುಣ ಪರಿಕಿಸಬಹುದು ॥

ವೀರಬಾಹುಕ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಧಡಿಗ ದನುಜ ಶರ | ತೊಡಲೇನ್ ಘನವದ | ಕಡಿದು ಬಡಿದು ನಿನ್ನ ॥ ತಡೆಯದೆ ಜ್ಯಾಲಿನಿ | ಗಡಣಕೆ ಹಬ್ಬವ | ಕೊಡುವೆನು ನೋಡೆನುತ ॥

(ಯುದ್ಧ , ಭಾನುಕೋಪ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ , ಇಬ್ಬರೂ ತರಳಿದಲ್ಲಿಗೆ ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರನು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ ಬರುವನು)

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಭಾಮಿನಿ) ಪುತ್ರನಳಿದುದ ಕೇಳಿ ದುಗುಡದಿ । ರಾತ್ರಿ ಚರಕುಲತಿಲಕ ಬಳಿಕಾ । ರಾತ್ರಿಯೊಳು ಮರುಮರುಗಿ ಮೇಲುಜ್ಜುಗವ ನೆನೆವುತಿರೆ ॥

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಮತ್ತೆ ಕುವರನ ಮರಣವನು ನೆನೆ । ವುತ್ತ ಚಿತ್ತದಿ ಸಭಿಕರೊಳು ತಾ ॥ ಬಿತ್ತರಿಸಿದನು ಕನಲುತಲೆ ಪೂ । ರ್ವೋತ್ತರವನು ॥

(ಪುನಹ ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆದು ಎಚ್ಚೆತ್ತು , ಕೋಪದಿಂದ)

(ತಾನೇ ಯುದ್ದಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೊರಡುವಾಗ ಎರಡನೇ ಮಗ ಹಿರಣ್ಯಕ ಬಂದು ತಂದೆಗೆ ಹಿತವಚನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ)

ಹಿರಣ್ಯಕ : (ಭಾಮಿನಿ) ಯಾಮಿನೀಚರನಿಂತು ದೈತ್ಯ | ಸ್ತೋಮ ಕೂಡುತಲರಿಗಳೊಳು ಸಂ | ಗ್ರಾಮಕಾತುರನಾಗಿ ಪೊರಮಡುವಬ್ಬರವನರಿತು || ಶ್ರೀ ಮಹೇಶ ಪದಾಬ್ಜ ಮಧುಕರ | ಪ್ರೇಮಪುತ್ರ ಹಿರಣ್ಯನಾಕ್ಷಣ | ಸಾಮದಲಿ ನೀತಿಯನು ತಿಳುಹಿದನೆರಗುತಯ್ಯಂಗೆ ||

ಹಿರಣ್ಯಕ : (ಕಾಪಿ-ಅಷ್ಟ) ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳೆನ್ನ ಮಾತ | ದೈತ್ಯ | ಪಾಲ ಸದ್ಗುಣವಂತ ಲೋಕ ಪ್ರಖ್ಯಾತ | ಲಾಲಿಸಿ | ಪ | ಏನಿದು ಭ್ರಮೆಯನಾಂತಿರುವೆ | ದೇವ | ಸೇನಾನಿಯೊಡನೆ ಸಂಗ್ರಾಮವು ತರವೆ | ಆನೆ ಗಜಾಶ್ವಾಳಿಗಳ್ ಸರಿಯೆ | ಇಂತು | ಮಾನಿಸದುಜ್ಜುಗವೇನೇಂಬುದರಿಯೆ || ಲಾಲಿಸಿ ||

ಹಿರಣ್ಯಕ : (ಕಾಪಿ-ಅಷ್ಟ) ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ | ಆದಿ | ಶಕ್ತಿ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ವೀರಾಗ್ರಗಣ್ಯ ॥ ಭಕ್ತ ಜನಾಂಬುಧಿಚಂದ್ರ | ನಿನ್ನಾ | ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಪ್ಪುದೇನೆಲೆ ಗುಣಸಾಂದ್ರ ॥ ಲಾಲಿಸಿ ॥

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಹೊಡಿ ಹೊಡಿರಿವನ ದ । ವಡೆಗಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರ । ಲೆಡೆಗೊಟ್ಟವರ್ ಯಾರು॥ ನಡೆಯದೆ ಧುರಕೆ । ಮ್ಮೊಡನೀ ನೀತಿಯ । ನುಡಿಯುವನಕಟಕಟ ॥

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಮಾರವಿ–ಏಕ) ಕುಲುಕಂಟಕ ನೀ | ತೊಲ ತೊಲಗೀ ಕ್ಷಣ | ನಿಲದಿರು ಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ಕಲಹಕೆ ಭಯವಾ | ಗಲು ಮತ್ತವರನು | ನಲಿವಿಲಿ ಸೇರೆಲವೊ ॥

(ತಂದೆಯು ಮೂದಲಿಸಿ ಬೈದಾಗ ಹಿರಣ್ಯಕನು ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಹಿರಣ್ಯಕ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ) ದನುಜ ಪದ್ಮಾಖ್ಯ ನಿಜ | ತನುಜನನು ಮೂದಲಿಸೆ | ತನಗೆ ತಾನೆಂದ ಯೋಚಿಸುತ ॥ ಶುನಕವಾಲವನು ಕರಿ | ಒನಕೆಯೊಡನಿಟ್ಟು ಬಿಗಿ | ದನುದಿನವು ಪೂಸೆ ಸರಿಯಹುದೆ ॥

(ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಜೋರಿನಿಂದ)

ಹಿರಣ್ಯಕ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಝಂಪೆ-2) ಸಂಗರಕೆ ಭಯದಿ ನಾ | ಹಿಂಗುವೆನೆ ಪಿತನೆ ಮನ | ದಿಂಗಿತವ ನರಿಯಲುಸಿರಿದೆನು ॥ ಅಂಗಜಾರಿಯೆ ಬರೆ ರಣಾಂ | ಗಣದಿ ಗೆಲುವೆ ನೀ ಸಿಂಗರದಿ ಕರುಣಿಸಪ್ಪಣೆಯ ॥

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಆನೆಯುದರೊಳಾನೆಯಲ್ಲದೆ । ಶ್ವಾನನುದ್ಭವಿಸುವುದೆ ಧರ್ಮವ ॥ ತಾನರುಹಿದನು ಸಹಜ ನಮಗಪ । ಮಾನವೇನು ॥

(ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟು ತೆರಳುತ್ತಾನೆ)

ಹಿರಣ್ಯಕ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿವುದೆ-2) ಇಂತೆನುತ ಕುವರಂಗೆ ತೋಷವ l ನಾಂತು ವೀಳ್ಯವನಿತ್ತು ಕಳುಹೆ ಮ l ಹಾಂತ ದಾನವರೊಡನೆ ಪೊರಟನು l ಪಂಥದಿಂದ ll

(ಷಣ್ಮುಖ ಮತ್ತು ಹಿರಣ್ಯಕ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ)

ಷಣ್ಮುಖ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಭಳಿರಲವೊ ಕ್ರವ್ಯಾದನೆಮ್ಮೆಳು | ಕೊಳುಗುಳಕೆ ಮನವೆಸಗಿ ಕಾಲನ ॥ ನಿಳೆಯ ಕಾಂಬುಜ್ಜುಗವಿದೊಳ್ಳಿತೆ | ತಿಳುಹು ತನಗೆ ॥

ಷಣ್ಮುಖ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಸಾಕು ಸಾರಸುರಾಧಮನೆ ಬರಿ | ದೇಕೊರೆವೆ ಇಂದ್ರಾಣಿ ಸಿಗುವಳೆ | ಪೋಕತನ ನಿಲಿಸುವೆನು ತೆರಳಲೊ | ಜೋಕೆಯಿಂದ |

(ಯುದ್ಧ , ಹಿರಣ್ಯಕ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ)

ಹಿರಣ್ಯಕ : (ತೋಡಿ-ರೂಪಕ) ಹರದಿಗಂಬರ ಗೌರಿನಾಥ ಫಾಲಾಕ್ಷ ಶಂ | ಕರ ರುದ್ರ ಪಾಲಿಸೆಂದೆನುತ ॥ ಶಿರವು ಬಾಂದಳಕೆ ಸೇರಲು ಕಂಡು ಶಿವ ತನ್ನ | ಕೊರಳಮಾಲೆಯೊಳಿಟ್ಟನದನು ॥

(ಷಣ್ಮುಖ ತೆರಳಿದಲ್ಲಿಗೆ ಶೂರ ಪದ್ಮಾಸುರನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ: (ಕಂದ-ಅಬ್ರ) ಚರರಿಂತೆನೆ ಕೇಳ್ದಾ ಭೂ । ವರ ಪದ್ಮಾಸುರನತಿ ಕೋಪದಿ ಗರ್ಜಿಸುತಂ ॥ ತರಿದಿಕ್ಕುವೆನರಿಗಳನೆನು । ತೊರೆದಂ ಮುಂತಿಹ ಸೋದರಮುಖ್ಯರೊಳಾಗಳ್ ॥

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಯುದ್ದಸನ್ನಹ ಗೈವುದೆನುತಲಿ । ಬುದ್ಧಿಗಳ ನೆರೆ ತಿಳುಹೆ ಬಲ ಸಹ ॥ ಸಿದ್ದವಾದರು ಖಳಭಟರು ಛಲ । ಬದ್ದರಾಗಿ ॥

(ಶೂರ ಪದ್ಮಾಸುರನು ಯುದ್ದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ರಾಣಿಯಾದ ಪದ್ಮಿನಿಯು ತಡೆಯುತ್ತಾಳೆ)

ಪದ್ಮಿನಿ : (ಭಾಮಿನಿ) ಇಂತಾ ಪದ್ಮಾಸುರನು ದಿತಿಸುತ | ತಿಂಥಿಣಿಯನೊಡಗೊಂಡು ಶೌರ್ಯವ | ನಾಂತು ಸೇನಾನಿಯೊಳು ಕೊಳುಗುಳಕೆನುತ ಪೊರಮಡಲು ॥ ಅಂತರವನರಿತಾಗಲಾತನ | ಕಾಂತೆ ಪದ್ಮಿನಿ ದುಃಖಿಸುತ ನಿಜ | ಕಾಂತನೊಳು ಪೇಳಿದಳು ರಣ ಸುಖವಲ್ಲವೆಂದೆನೆನುತ ॥

ಪದ್ಮಿನಿ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ಏಕ) ಪ್ರಾಣಕಾಂತ ಲಾಲಿಸಯ್ಯ | ಶಿವ ಶಿವ ಸರ್ವ | ತ್ರಾಣಿ ಗುಹನೊಳ್ ಕಲಹವೇ ಪ್ರಿಯ | ಕಾಣೆಯಾ ನಿನ್ನನುಜ ಅಳಿದುದ | ಸಂಗ್ರಾಮದಿ ನಿ | ನ್ನಾಣೆಯಾ ಮಾರುಕನ ಗೆಲಿದುದ | ಪದ್ಮಿನಿ : (ನೀಲಾಂಬರಿ–ಏಕ) ಹಿಂದುಮುಂದೆಣಿಸದೆ ವ್ಯರ್ಥ | ಕೊಲಿಸಿದೆ ಮುದ್ದು | ಕಂದನ ಪೇಳೇನು ಸ್ವಾರ್ಥ | ಮಂದಭಾಗ್ಯಳಾದೆ ನಾನಲ್ಲ | ಇನ್ನಾದರಯ್ಯೆ | ಸ್ಕಂದನೊಡನೆ ಧುರವು ಹಿತವಲ್ಲ ||

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ-ನಿಧಾನ) ಕಾಂತೆ ನೀ ತಡೆದುದೇಕೆ | ರಣದ ಪರಿ | ಗೊಂತಿಹುದು ತೆರಳು ಜೋಕೆ | ಪಂಥ ಬಿಡೆ ಬಿಡೆನು ದಿಟವು | ಸೋಲ್ಗೆಲವ | ನೆಂತರಿವೆ ವಿಧಿಯ ಪಠವು| ಪದ್ಮಿನಿ : (ಆನಂದಭೈರವಿ-ಏಕ) ಹರ ಹರ ಏನೆಂಬೆನರಸ | ಶರಜನೊಡನೆ ಜಯವನರಸ | ಲಾಪುದೆ | ಮೀರಿ | ಪೋಪುದೆ |

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ-2) ನೋಡೆನ್ನ ಸಾಹಸವನು | ರಣದಿ ಹೊಯ್ | ದಾಡಿ ಜಯಗೊಳುತ ಬಹೆನು | ಮಾಡದಿರ್ ವ್ಯಸನ ಮಡದಿ | ಎನಲು ಮಾ | ರಾಡಿದಳು ಬಲು ದುಗುಡದಿ | ಪದ್ಮಿನಿ : (ಆನಂದಭೈರವಿ-ಏಕ) ಎರೆಯ ಲಾಲಿಸಯ್ಯ ಭವನೊಳ್ | ವರವ ಪಡೆದರೇನು ಗುಹನೊಳ್ | ಸೊಗಸಲ್ಲ | ಯುದ್ದ | ಮಿಗೆ ಸಲ್ಲ |

ಪದ್ಮಿನಿ : (ಭಾಮಿನಿ) ಶರಜನೊಳು ಪಗೆಯೆಸಗಲೆಮಗಿಹ । ಪರದ ಸೌಖ್ಯಕೆ ಹಾನಿ ಕೀರ್ತಿಯ । ತರುವಿಗಿದು ಬೊಬ್ಬಿಲಿಯು ಹೆಬ್ಬುಲಿಯಂಜುವುದೆ ಕರಿಗೆ ॥ ಹರಣವಲ್ಲಭ ಸಮರ ಬೇಡೈ । ಸೆರಗನೊಡ್ಡುವೆನೆನಲು ಕೇಳ್ದಾ । ಧುರ ವಿಜಯ ಪದ್ಮಾಖ್ಯನೆಂದನು ಮಡದಿಗುತ್ತರವ ॥

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿವುದೆ-2) ಬಲ್ಲೆ ಬಲ್ಲೆನು ಗುಹನ ಪರಿ ನಡೆ | ನಿಲ್ಲದಿರು ತನ್ನಿದಿರು ಸಾಮವ | ನೊಲ್ಲೆನರಿಗಳೂಳಂಜುವವರಾ | ವಲ್ಲ ಧುರಕೆ ||

(ಮಡದಿಯನ್ನು ಸಂತ್ಯೆಸಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ)

(ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ ಮತ್ತು ಷಣ್ಮುಖ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ)

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ: (ಶಂಕರಾಭರಣ–ಮಟ್ಟೆ) ಇಂತು ಶೂರಪದ್ಮನವರ | ಸಂತವಿಡುತ ರಥವನಡರಿ ॥ ಮುಂತೆ ನಡೆದ ಧುರಕೆ ತಾರ | ಕಾಂತಕನೊಳು ತಾ ॥

ಷಣ್ಮುಖ : (ಶಂಕರಾಭರಣ–ಮಟ್ಟೆ) ಬರಲು ಶರಜ ಕಾಣುತಲೆ ಪಿಂ | ತಿರುಗಿ ಭರದಿ ಶರವನೆಸೆದು ॥ ಸರಿದು ಪೋಗಲಡ್ಡವಿಸುತ | ಭರದೊಳೆಂದನು ॥

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಶಂಕರಾಭರಣ–ಮಟ್ಟೆ) ಭಾಪುರೆ ಕುಮಾರನೆತ್ತ | ಪೋಪೆ ಪಿಂದೆ ಸರಿದು ನೀ ಪ್ರ ॥ ತಾಪಿಯಾಗಲೀಕ್ಷಿಸೆನ್ನ | ರೋಷದಿನಿದನು ॥

ಷಣ್ಮುಖ: (ಶಂಕರಾಭರಣ–ಮಟ್ಟೆ) ಸಹಜ ನೀ ಸಾಹಸಿಕನೆಂಬುದು | ದಹುದು ಬಾಲರಾವು ಸೆಣಸ ॥ ಬಹುದೆ ನಿಮ್ಮೊಳೆಂದ ಗುಹನು | ಗಹಗಹಿಸುತಲಿ ॥

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಶಂಕರಾಭರಣ–ಮಟ್ಟೆ) ಮರುಳೆ ಬಾಲ ಚಪಲನೆಂಬು | ದರಿತೆಯಾದರಲ್ಪಬಲರ ॥ ಧುರದಿ ಗೆಲಿದ ಪರಿಯಿದಲ್ಲ | ಪರಿಕಿಸೀಕಕ್ಷಣ ॥

(ಯುದ್ಧ , ಗೆಲ್ಲುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂದರಿತ ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರನು ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ)

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಕಂದ) ಇದರಿಂದೀ ಕ್ಷಣ ಮಾಯದೊ | ಳೊದಗುವೆನನಲಾನೆಲ ಖಗಮೃಗ ರೂಪಿಂದಂ || ಕದಕುವೆ ಅಹಿತಬಲಾಬ್ಗಿಯ | ನದುಭುತವೆಸಗುವೆನೆತುಲೆ ಕಪಟವ ನೆನೆದಂ ||

(ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರನು ಮಾಯೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಷಣ್ಮುಖ : (ದೇಶಿ-ಅಷ್ಟ) ತಿಳಿದನಾಗ ಷದ್ಲಪನ ಕೃತ್ರಿಮವೆಂದು ॥ ಸೆಳೆದೆಸೆದನಹಿರೋಪವಾತಮನೆಳೆದು ಬಿಡಲಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥

(ಯುದ್ಧ , ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಷಣ್ಮುಖನು ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರುತ್ತಾನೆ)

ಷಣ್ಮುಖ : (ವಾರ್ಧಿಕ) ಅಳುಕಿಸುವೆನೆನುತ ಮಹದೇವಸುತ ದೇವನುತ | ವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋರಿದಂ ॥

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಅಷ್ಟ) ಕಂಡನು | ವಿಶ್ವರೂಪವ ಪದ್ಮನು | ಕಂಡನು ॥ ಪ ॥ ಕಂಡನು ವಿಶ್ವನಾಯಕನ | ನೆಲೆ | ಗೊಂಡಿರುವಾದಿಮಾಯಕನ | ಆಹಾ | ಫಂಡ ನಿಧಿಯ ದೇವ | ತಂಡವಂದಿತ ಸುಪ್ರ | ಚಂಡಮೂರುತಿಯ ಬ್ರ | ಹ್ಮಾಂಡಪಾಲಕನನ್ನು ॥ ಕಂಡನು ॥ ಅ.ಪ. ॥ ಕುಲಗಿರಿಗಳು ದಿವ್ಯ ಪದದಿ | ಸುತ್ತು | ನೆಲಸೆ ದಿಗ್ಗಜಗಳ್ ಸದ್ವಿಧದಿ | ನಖ | ವಲಯದೊಳೆಸೆದಿರಲುಧದಿ | ಕೂಡಿ | ಜಲಚಾಕರಂಗಳು ಮುದದಿ ॥ ಓಹೋ ॥ ಚೆಲುವ ಮೂರ್ತಿಯ ಜಂಘೆ | ಯಲಿ ಪಾಶಿ ಜಾನೂರು | ಸ್ಥಲದಿ ವಿದ್ಯಾಧರ | ರೊಲಿದು ರಾಜಿಸುತಿರೆ ॥ ಕಂಡನು ॥

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ: (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ) ನೋಡಿ ಬೆರಗಗಾಗಿ ಖಳನು | ತನಗೆ ತಾ | ನಾಡಿದನು ಏನಿದೇನು ॥ ಮೂಢ ತಾನೆನಿಸಬಹುದೆ | ದಾನವವಿ | ಬಾಡನೊಳು ಸೆಣಸಲಹುದೆ ॥

ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ: (ಭಾಮಿನಿ) ಸುರಪಸುತದೇವಾಂಗನಾದ್ಯರ | ಸೆರೆಯ ಬಿಟ್ಟೀ ಸ್ವಾಮಿಯಂಘ್ರಿಗೆ | ಸರುವ ಸಂಪದವರ್ಪಿಸುವನೆಂದಿರಲು ಪದ್ಮಾಖ್ಯ ॥

(ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ)

ಷಣ್ಮುಖ: (ಭಾಮಿನಿ) ಶರಜನಿತ್ತಲು ವಿಶ್ವರೂಪವ | ಮರೆಗೊಳಿಸಿ ಬಾಲಕನ ತೆರನಿರೆ | ದುರುಳಗಾ ಕ್ಷಣ ಮರಳಿ ಮಾಯೆಯು ತುಂಬಿತೇನೆಂಬೆ ॥

(ಷಣ್ಮುಖನು ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ಮರೆಗೊಳಿಸಿ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ , ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರನೂ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ)

ಷಣ್ಮುಖ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಮುಕ್ತಿ ಹೊರತಿವಗಿಲ್ಲ ಧರ್ಮಾ | ಸಕ್ತಿ ಸಾಮವನೊಲ್ಲನೀತನ ∥ ಶಕ್ತಿ ಬಿಟ್ಟಿರಿದೆಮ್ಮ ನಂಬಿಹ | ಭಕ್ತರನ್ನು ∥ (ಷಣ್ಮುಖನು ಶೂಲದಿಂದ ಇರಿಯುತ್ತಾನೆ , ಶೂರಪದ್ಮಾಸುರ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ , ದೇವೇಂದ್ರನು ಬಂದು ಆರತಿ ಬೆಳಗುತ್ತಾನೆ)

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಸುರುಟಿ-ಏಕ) ಜಯ ಜಯ ಷಡ್ವದನ । ದೈತ್ಯಾ । ನ್ವಯಹರ ಗುಣ ಸದನ ॥ ಭಯವರ್ಜಿತ ಚೆನ್ಮಯ ಮೂರುತಿ ಕುವ । ಲಯಪಾಲಕ ಜಯ । ಜಯತು ಗಣೇಶ ॥

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಭಾಮಿನಿ) ಆದಡೆನ್ನೊಂದರಿಕೆಯಿಹುದಿದ । ನಾದರಿಪುದೆಲೆ ದೇವ ನೀ ವಿಬು ॥ ಧಾದಿ ಸರ್ವರ ಜೀವದಾನವ ನಿತ್ತ ಪ್ರತಿಫಲಕೆ ॥ ಮೋದದಿಂದೆನ್ನಣುಗೆಯನು ತವ । ಪಾದಕರ್ಪಿಸಲಿಚ್ಚೆಸುವೆ ಕಡ ॥ ವೋದುದೆಂಬುದಕಲ್ಲ ದಾನವ ನೀ ಪರಿಗ್ರಹಿಸು ॥

(ಖೂಳ ರಕ್ಕಸನನ್ನು ಕೊಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ದರಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ನನ್ನ ಮಗಳಾದ ಸುರಸೇನೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂದಾಗ ಷಣ್ಮುಖ ಒಪ್ಪುತ್ತಾನೆ , ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕರೆತರುತ್ತಾರೆ)

ಸುರಸೇನೆ : (ಚೌತಾಳ) ಶೃಂಗರಿಸಿದರಬಲೆಯರೊಲಿದು | ನಿತ್ಯ | ಮಂಗಲೆಯರು ತಾವ್ ನಲಿ ನಲಿದು ॥ ಪ ॥ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂಮಾಲೆಯ ಮುಡಿಸಿ | ನಿಲ್ಲದೆ ಕಸ್ತೂರಿ ಬೊಟ್ಟಿರಿಸಿ ॥ ಪುಲ್ಲಾಕ್ಷಿಯ ಕರೆತರಲಾ ಸಭೆಯಲಿ | ಝಲ್ಲೆನುತಲಿ ವಿಟರೆದೆ ಬಿರಿಯೇ ॥

(ಶಿವ-ಪಾರ್ವತಿಯರು ಬರುತ್ತಾರೆ , ಎಲ್ಲರೊಂದಾಗಿ ದೇವೇಂದ್ರನ ಮಗಳಾದ ಸುರಸೇನೆಯನ್ನು ಷಣ್ಮುಖನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಲಗ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ)

ಆರತಿಪದ್ಯ : (ಸುರುಟಿ-ಏಕ) ಶ್ರೀಶಂಕರ ಸುತಗೆ | ರವಿಸಂ | ಕಾಶ ದಿವಿಜನುತಗೆ ॥ ದೋಷರಹಿತ ಜಗ | ದೀಶ ಗುಹಗೆ ಮುನಿ | ಪೋಷಗೆ ದೈತ್ಯವಿ | ನಾಶಗೆ ನಿರ್ಜರ | ಯೋಷೆಯರಾರತಿಯಾ ಬೆಳಗಿದರು ॥ ಶೋಬಾನೆ ॥

* * * * *